

Date of Publication: 20th November 2018

Vol. VIII Issue 9 December 2018

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

பெரிய காரியம் I	ரூ.200/-
பரம்பொருள் IV	ரூ.200/-
பரம்பொருள் V	ரூ.200/-
ஆத்ம சமர்ப்பணம்	ரூ.150/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II ரூ.150/-
N.Asokan

வீடுதோறும் தியான மையம் ரூ.100/-
வித்யா ரங்கன்

அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1) ரூ.100/-
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 2) ரூ.100/-
ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்

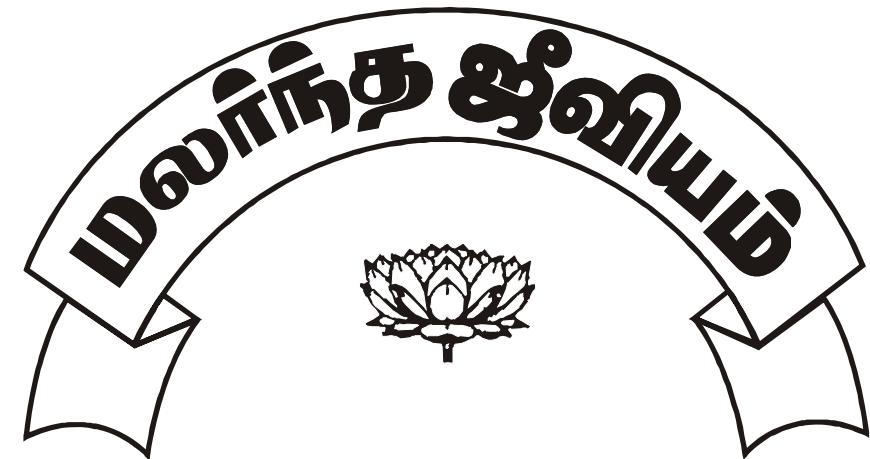
மத்ஸ் ஸார்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.

தொ: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்

மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.
தொ: (044) 24347191

Vol. VIII Issue 9 December 2018 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

டிசம்பர் 2018

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VIII

Issue 9

December 2018

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸௌப் டிவென்	4
இம்மாதச் செய்தி	12
சாவித்ரி	13
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்	15
பெரிய காரியம்	18
அஜெண்டா	21
The Life Divine – Outline	23
மனித சுபாவம்	27
நெஞ்சுச்சுகுரிய நினைவுகள்	30
பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 4	37
வீடுதோறும் தியான மையம்	40
அன்பர் அனுபவம்	48
ஆன்மீகத்திற்கு அவசியமான பெருந்தன்மை	50
அன்னை இலக்கியம் பரிகாரம்	57

ஜீவியத்தின் ஒத்துப்பாடு

ஷைலை

மனித வாழ்வு
தெய்வத்
தொடர்பற்றுது.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 78 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

அறிவிப்பு

டிசம்பர் 2018 இதழுடன் சந்தா முடிவடையும் சந்தாதாரர்கள் உடனடியாக சந்தாவினைப் புதுப்பிக்க வேண்டுகிறோம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவென்

॥2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti,
Shakti

Page 333
Para 10

This view-point is of a larger more plastic reason.

It takes account of the logic of the Infinite.

We may use this viewpoint to conceive the omnipresent Reality.

Then we shall see that the whole difficulty is verbal.

It is conceptual and not real.

Our intelligence looks at its concept of the Absolute.

It sees that it must be indeterminable.

At the same time, it sees a world of determinations.

That world emanates from the Absolute and exists in it.

For it can emanate from nowhere else.

It can exist nowhere else.

It is further baffled by an affirmation.

இங்பு துண்பங்களைக் கடந்த மனம் ஆன்மீகப் பேரின்பத்தை
நிலையாகப் பெறும்.

॥2. பிரம்மம், பூருஷா, ஈஸ்வரா — மாயை, பிரக்ரிதி, சக்தி

இப்பார்வைக் கோணம் மிகப் பெரிய, நெகிழிந்த காரண அறிவால் ஆனது.

இது அனந்தத்தின் தர்க்க ஞானத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறது.

நாம் இந்தப் பார்வைக் கோணத்தை எங்கும் நிறை பரம்பொருளை அறியப் பயன்படுத்தலாம்.

அதன்பின் அதிலுள்ள சிரமம் சொற்களுக்குரியது என அறிவோம்.

அது கருத்துபூர்வமானது, உண்மையானதல்ல.

நம் அறிவு பரம்பொருள் எனும் கருத்தை அறிய முற்படுகிறது.

அது நிர்ணயம் செய்ய முடியாதது எனப் பார்க்கிறது.

அதேசமயம், அது நிர்ணயங்களாலான உலகைப் பார்க்கிறது.

அவ்வுலகம் பரம்பொருளிலிருந்து எழுகிறது அதில் வதிகிறது.

வேறு எங்கிருந்தும் அது எழ வாய்ப்பில்லை.

அது வேறு எங்கு இருக்கவும் வாய்ப்பில்லை.

அதில் காணும் உறுதிப்பாட்டால் மேலும் அது குழம்புகிறது.

நடத்தையை மாற்றும் கல்வி; சுபாவத்தை மாற்றும் அனுபவம்.

That affirmation is in regard to these determinates.

They are nothing else than this very indeterminable Absolute.

There is a contradiction.

But the indeterminability is not in its true sense negative.

It is not an imposition of incapacity on the Infinite.

It is positive, a freedom within itself from limitation.

It is a freedom from its own determinations.

It is necessarily a freedom from all external determination by anything not itself.

There is no real possibility of such a not-self coming into existence.

The Infinite is illimitably free.

It is free to determine itself infinitely.

It is free from all restraining effect of its own creations.

In fact the Infinite does not create.

It manifests what is in itself.

It manifests what is in its own essence of reality.

It is itself that essence of all reality.

மனம் விழையும் சரணாகதியை, ஜீவன் ஏற்றுக்கொள்ளும் தருணம், ஆன்மா மலரும் அற்புத நேரமாகும்.

அவ்வறுதிப்பாடு இந்த நிர்ணயங்களுக்குரியது.

அவையும் நிர்ணயம் செய்ய இயலாத அதே பரம்பொருளே அன்றி வேறில்லை.

இங்கு ஒரு முரண்பாடு உள்ளது.

நிர்ணயம் செய்ய இயலாதது என்பது உண்மையில் எதிர்மறையான அர்த்தம் கொண்டதல்ல.

அனந்தத்தின் இயலாமை என்பதை அது குறிக்கவில்லை.

அது நேர்மறையானது, வரையறைக்குட்படாத சுதந்திரத்தைக் குறிக்கிறது.

தன் நிர்ணயம் செய்யும் சுதந்திரத்தை இழக்கும் சுதந்திரம் அது.

தானல்லாத வெளியிலிருந்து எழும் எந்த பிற நிர்ணயத்தாலும் கட்டுப்படாத சுதந்திரம் அது.

சுயமாக இல்லாத ஒன்று சிருஷ்டியில் வருவதற்கான எந்த வாய்ப்பும் அங்கு இல்லை.

அனந்தம் அனந்தமான சுதந்திரமானது.

அது தன்னை அனந்த நிலைகளாக நிர்ணயம் செய்யும் சுதந்திரம் கொண்டது.

தன் சிருஷ்டிக்கும் கட்டுப்படாத சுதந்திரம் அதற்குண்டு.

உண்மையில், அனந்தம் சிருஷ்டிப்பதில்லை.

அது தன்னுள் உள்ளவற்றை வெளிப்படுத்துகிறது.

அது தனக்குச் சொந்தமான சத்தியத்தின் சாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

அதுவே அச்சத்தியத்தின் சாரமாகும்.

அந்தந்த ஸ்பர்சம் ஆத்மாவின் ஸ்பர்சம்.

All realities are powers of that one Reality.

The Absolute neither creates nor is created.

That is in the sense of making or being made.

Creation is only in the sense of the Being becoming.

It becomes in form and movement what it already is in substance.

Yet we have to emphasise its indeterminability.

It is in a special and positive sense, not as a negation.

That is an indispensable condition of its free self-determination.

Without that the Reality would be a fixed eternal determinate.

Otherwise it would be an indeterminate fixed and bound.

It would be bound to a sum of possibilities.

Those possibilities would be of determination inherent within it.

It is free from all limitation, from any binding by its own creation.

உண்மைக்கு நம்பிக்கை; ஆசைக்கு முடிநம்பிக்கை.

எல்லா உண்மைகளும் அச்சத்தியத்தின் சக்திகளாகும்.

பரம்பொருள் சிருஷ்டிப்பதுமில்லை, சிருஷ்டிக்கப்படுவது-மில்லை.

இது செய்வதுமில்லை, செய்யப்படுவதுமில்லை என்று பொருளாகிறது.

சிருஷ்டி என்பது ஜீவன் ஜீவியமாவது.

ஏற்கனவே பொருளாக இருந்தது உருவமாகவும், சலனமாகவும் மாறுகிறது.

இருந்தாலும், அதன் நிர்ணயத்தைக் கடந்த நிலையை நாம் வலியுறுத்த வேண்டும்.

இது தனிச் சிறப்பான மற்றும் நேர்மறையான பொருள், எதிர்மறையானதல்ல.

அதன் சுதந்திரமான சுய நிர்ணயத்திற்கு இது தவிர்க்க முடியாத நிபந்தனையாகும்.

அது இல்லையெனில், சுத்தியம் என்பது நிலையான சாஸ்வதமான நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒன்றாக ஆகிவிடும்.

அல்லது அது நிலையான வரம்புக்குட்பட்ட நிர்ணயம் செய்ய இயலாத ஒன்றாக ஆகிவிடும்.

அது சாத்தியங்களின் தொகுப்பிற்கு உட்பட்டதாகும்.

அச்சாத்தியங்கள் அதனுள் உறையும் நிர்ணயத்தால் தோன்றியவைகளாக இருக்கும்.

அது தான் சிருஷ்டித்தவைகளின் வரம்புகளுக்கும், வரையறைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது,

இரகஸ்யமில்லாத இடமில்லை.

That cannot be itself turned into a limitation.

It cannot be an absolute incapacity.

That cannot be a denial of all freedom of self-determination.

It is this that would be a contradiction.

It would be to limit by negation the infinite and illimitable.

There is a central fact of two sides of the nature of the Absolute.

They are the essential and the self-creative.

In that fact, no real contradiction enters.

It is only a pure infinite essence that can formulate itself in infinite ways.

One statement is complementary to the other.

There is no mutual cancellation, no incompatibility.

It is only the dual statement of a single inescapable fact.

It is a fact by human reason in human language.

(Contd...)

◦ ◦ ◦ ◦

அது வரையறையாக மாற்ற முடியாதது.

அது முழுமையான இயலாமையாக இருக்க முடியாது.

அது சுய நிர்ணயம் செய்யும் சுதந்திரத்தை மறுப்பதும் அல்ல.

இதுவே முரண்பாடாகும்.

இது அனந்தத்தையும் வரம்பற்றதையும் வரையறைக்குட்படுத்துவதாகும்.

பரம்பொருளின் இயல்பில் இரு பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு மையமான உண்மை உண்டு.

அவை சாரமானவை மற்றும் சுயமாக சிருஷ்டிப்பவை.

அந்த உண்மையில் எவ்வித முரண்பாடுகளும் நுழையாது.

தூய்மையான அனந்தமான சாரம் மட்டுமே தன்னை அனந்தமான வழிகளில் உருவகப்படுத்தக் கூடியது.

ஒரு கூற்று அடுத்ததற்கு நிறைவு தருவதாக அமைந்துள்ளது.

ஒன்று மற்றதை விலக்கவில்லை, அங்கு இணக்கமின்மை இல்லை.

அங்கு தவிர்க்க முடியாத உண்மையை மையமாகக் கொண்ட இரட்டைக் கூற்று மட்டுமே உண்டு.

மானிட மொழியில் மனித அறிவுக்கு உண்டான உண்மை அது.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦

இம்மாதச் செய்தி

தவம் மோட்சத்தில் பூரணம் பெற்றது.
பூரண யோகம் மோட்சத்தை விலக்குவதை
யோகத் தகுதியாக்கியது.

நிலைக்கேற்ற நிருபணம் உண்டு.

சாவித்ரி

Page 215: Its party's grim totalitarian reign

அதன் கட்சியின் எதேச்சாதிகார ஆட்சி

- ❖ உயிருள்ள ஜீவராசிகளின் கொடுமைத் தலைவிதி
- ❖ அனைத்தும் ஒரே திட்டத்தில் உருவாக்கி திட்டமிட்டு
- ❖ இருண்ட எதேச்சாதிகாரத்தின் மூச்சு விட முடியாத பாரம்
- ❖ வீதியிலும், வீட்டிலும், சபையிலும், ராஜ்ய சபையிலும்
- ❖ உயிருள்ள மனிதர் போலுள்ள ஜீவன்களைச் சந்தித்தான்
- ❖ சொல்லெலமுந்து உயர்ந்து எண்ணத்தின் இறக்கையால் பறந்து
- ❖ அமானுஷ்யமான அனைத்துக் கோரங்களும் ஓன்று சேர்ந்து
- ❖ தாழ்ந்ததின் அணுக்கம் காரணமாகி
- ❖ மனம் ஏற்று உயர்ந்து சொர்க்கத்தை எட்டி
- ❖ சொந்த அறிவு உயர்த்திய மட்டம்
- ❖ உடன் பிறந்த சுபாவத்தின் ராட்சச குணம்
- ❖ தெரிந்த திருமுகம் ஆராயும் பாங்கு
- ❖ சந்தோஷமாகச் சந்தித்து ஆபத்தை எதிர்கொண்டு
- ❖ தேஜோமயமான பார்வையை எதிர்பார்த்து
- ❖ ஆத்மாவின் அகக்கண் திருஷ்டியால் எச்சரித்து
- ❖ நாகத்தின் முத்திரை திடெரன் எதிர் கொண்டு
- ❖ தவற முடியாத உணர்ச்சி அகத்தில் கண்டு கொண்டு
- ❖ அழகான வீறுகொண்ட ரூபத்துடன் அமைந்தது போல்
- ❖ பேயும், பிசாசும், சைத்தானும்
- ❖ கல்நெஞ்சு வலிமை கோபமாக எழுந்து ஆட்சி செய்து

நியாயமே அநியாயம்.

- ❖ பலம் நிறைந்து, பணியும், அசர சட்டத்தை ஏற்று
- ❖ பெருங்கொடுமையின் கொக்கரிக்கும் கும்மாளம்
- ❖ ரத்தக் களரியாகும் கடும் சந்தோஷச் செயல்கள்
- ❖ சிந்திக்கும் விலங்குகளின் பரந்த இழிந்த குகை
- ❖ அன்பையும், பரிதாபத்தையும் தேடி ஏமாந்து
- ❖ இனிமையின் சாயல் எங்குமில்லையென
- ❖ வெறுப்பு, வேகம், பேராசை மட்டும் கிளம்பி
- ❖ உதவ ஒருவரில்லை, காப்பாற்ற எவருமிலர்
- ❖ எதிர்ப்பவரில்லை, உன்னத சொல் சொல்வாரில்லை
- ❖ கொடுங்கோலாட்சியின் ராஜ்ய பாரம் கொண்டாடும்
- ❖ அவள் பயங்கர ஆட்சிக்குக் கல்வெட்டுக் கையெழுத்து
- ❖ இரத்தமும், வதையும் அவள் ஆட்சியின் முத்திரை
- ❖ இருள் அவள் கோஷங்களை உலகுக்கு அறிவிக்கிறது
- ❖ குருட்டு அடிமை மெளனம் மனத்தைக் கசக்கிப் பிழிந்தது

ஐ.ஐ.ஐ.ஐ.ஐ.

சென்னை, காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

இந்த மாதம் 09/12/2018 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று அடையாற்றில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30-க்கு நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் அனைத்து அன்பர்களும் கலந்து கொண்டு பயணதைய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மட்டமான உணர்வை மரியாதை எனக் கருதுகிறோம்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/63. இன்டர்நெட்டின் சுத்தியம் வெஃப்ரின் (web) முடிவால் பூர்த்தி பெற்றது விக்கிபீடியா.

- Britannica Encyclopedia உலகப்பிரசித்தி பெற்றது.
- அது 1000 பக்கமுள்ள, வால்யூம்கள் 30 கொண்டது.
- பிரிட்டானிகா வல்லுனர் எழுதியது.
- விக்கிபீடியாவில் எவரும் எழுதலாம்.
- எவரும் பிழையைத் திருத்தலாம்.
- எவரும் எழுதலாம் என்பதால் இலட்சக்கணக்கான பேர் எழுதினர்.
- எவரும் திருத்தலாம் என்பதால் கோடிக்கணக்கான பேர் திருத்தினர்.
- எவரும் விக்கிபீடியாவில் தன்னைப் பற்றி எழுதலாம்.
- எழுதுவதற்கு சட்டமுன்டு.
- திருத்துவதற்குச் சட்டமுன்டு.
- எதை விக்கிபீடியா எழுதலாம் என்பதற்குச் சட்டம் உண்டு.
- விஷயம் facts மட்டும் எழுத உரிமையுண்டு. Facts-ஐ எழுதுவதில் பிழை வராது. Madras என்று எழுதினால் இன்று அது சென்னையாகும்.
- ஒருவர் Madras என எழுதினால் அடுத்தவர் சென்னை எனத் திருத்துவார்.
- பிரிட்டானிகா ஆங்கிலத்தில் உள்ளது.
- விக்கிபீடியா உலக மொழிகளில் எல்லாம் உள்ளது.
- 10 இலட்சம் கட்டுரைகள் பிரிட்டானிகாவில் உள்ளன.

சித்திக்கு எதிரான பழைய ருசிகள்.

- விக்கிபீடியாவில் 10 கோடிக்கு மேல் கட்டுரைகள் உள்ளன. Google, செல்போனில் இந்த விஷயங்களைத் தருகிறது.
- M.A. படிப்பவனுக்கும் 5-ஆம் வகுப்புப் படிப்பவனுக்கும் பெல்லி இந்தியாவின் தலைநகர்.
- அதில் படிப்பால் மாற்றமில்லை.
- புவி ஈர்ப்பும் அப்படியே.
- ஒளி 1,86,000 மைல் ஒரு செகண்டில் போவதும் அப்படியே.
- M.A., Ph.D. படிப்பில் Facts 80 பங்கு.
- விக்கிபீடியா, இன்டர்நெட் அவற்றை எவருக்கும், 5-ஆம் வகுப்புப் பையனுக்கும் தருகிறது.
- தத்துவம் புரிய வயது வேண்டும்.
- Facts புரிய வயது தேவையில்லை.
- நகரத்துச் சிறுவர்கள் கிராமத்துப் பெரியவர்களைவிட அதிக Facts தெரிந்தவர்.
- இன்டர்நெட் Web மூலம் ஆர்வமுள்ள 8-வது, 10-வது பிள்ளைகள் M.A., Ph.D படிப்பில் 80 பங்கு பெறலாம்.
- Facts அதிகம் தெரிவதால் தத்துவம் கலபமாகப் புரியும்.
- பெரிய இடத்துப் பிள்ளைகள் பெரு நகரத்தில் வாழ்பவர். சிற்றார் பெரியவர், படித்தவரைவிடத் தெளிவாக இருப்பார்கள்.
- இன்று ஆர்வமுள்ள எவரும் அதைப் பெறலாம். அதாவது M.A.-யை 15, 10 வயதில் முடிக்கலாம். உலகக் கல்வி திட்டம் இம்மாறுதலை நாடுகிறது.
- பாரதம், இராமாயணம் பாட்டி சொன்ன கதைகள்.
- அது நூற்றில் ஐந்து பங்கு.
- எல்லாக் கதைகளும் இன்டர்நெட்டில் உள்ளன.

கடந்ததைக் கடந்தால், எதிர்காலம் எதிர்கொள்ளும்.

- ஷேக்ஸ்பியரும் அதில் உண்டு.
- இராமானுஜத்தைப் பற்றியும் இன்டர்நெட் சொல்லும்.
- படிப்பு அடிப்படையில் மாறினால் இன்று எட்டாவது வகுப்பு போல M.A. மாறும்.
- இராமானுஜமும் நியூட்டனும் ஆயிரக்கணக்காவர்.
- 3 கோடி 70 இலட்சம் நியூட்டன் வருவார் என ஒருவர் கூறியுள்ளார்.
- எதிர்காலம் சத்திய ஜீவியத்திற்குரியது.
- இன்றே அதைப் பெற மனம் மாற வேண்டும்.
- இன்டர்நெட்டும் Web-ம் உரிய கருவிகள்.
- செல்போனில் இரண்டும் உண்டு.
- படிப்பு உயர்த்தும்.
- படிக்க விரும்பினால் படிப்புண்டு.
- படிப்பிருந்தால் அனைத்தும் உண்டு.
- ஆயிர வருஷம் தவறியதை இன்று பெறலாம்.
- பணமும் அப்படியே.
- படிப்போடு பணம் வரும்.
- உலகம் மாறுகிறது.
- பலன் பெறுவது நம்மைப் பொறுத்தது.
- எல்லாம் உண்டு எல்லோர்க்கும் உண்டு.
- பெறத் தடையில்லை, உதவியுண்டு.
- இக்காலத்தில் சிரமப்பட வேண்டியதில்லை.
- பூலோக சுவர்க்கம் வந்து விட்டது.
- சத்திய ஜீவியம் அறைக்கூவி அழைக்கிறது.

(தொடரும்)

எஃகைஃகை

தெளிந்த உணர்வே உயர்ந்த மனம்.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

உலகப் போர் முடிந்தவுடன் மேற்கு ஜீரோப்பிய நாடுகள் தவிடுபொடியாயின. நாட்டைப் புதுப்பிப்பது அவசியம். லேசான காரியமில்லை. ஏராளமான பணம் தேவை. அது முடிந்தபின் 17 பில்லியன் டாலர் செலவானதைக் கண்டனர். அது பெரும் தொகை. எந்த நாடும் அத்தொகையைச் சேகரிக்க பெரும்பாடு படவேண்டும். அமெரிக்கா அத்தொகையைக் கடனாகக் கொடுக்க முன்வந்தது. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகள் உதவியை வரவேற்றன. ரஸ்யாவும், அதனுடனிருந்த நாடுகளும் மறுத்து சொந்த முயற்சியால் காரியத்தை முடித்தனர். அமெரிக்கா உதவி செய்ய முன்வந்தது பெரிய காரியம். பணமுடையவர் தானே உதவ முன்வருவது பெரிய காரியம். அந்த உதவியை ஏற்ற நாடுகள் பொருளில் முன்னேறினார்கள், அரசியலில் உரிமையை இழந்து விட்டனர். ரஸ்யா உதவியை மறுத்து சொந்தமாக முன்னேறியதில் வல்லர்சாகியது. அமெரிக்காவில் ஓராண்டில் 300 பில்லியன் டாலர் நன்கொடையாக வழங்குகிறார்கள். ஒரு பில்லியன் என்பது 4000 கோடி ரூபாய். சமீபத்தில் ஒரு பொது முயற்சி செய்ய ஆரம்பித்துள்ளனர். இம்முயற்சி நன்கொடை கொடுப்பவர் கருத்தைப் பூர்த்தி செய்யும். Bill Gates பல ஆயிரம் கோடி நன்கொடையாக வழங்குகிறார். அவருக்குப் பிடித்த காரியங்கள்க்கு நன்கொடை போகிறது. அது சரி. இளம்பிள்ளை வாத தடுப்பு ஊசியை உலகெங்கும் பரப்புவது ஒரு தர்மம். தான் சம்பாதித்த பணத்தை ஒருவர் தர்ம கைங்கரியத்திற்காகக் கொடுப்பது பெரிய காரியம். சமீப கால முயற்சியில் உலகில் உயர்ந்த சேவை செய்வது யார் எனக் கண்டு அவர்கட்டுப் பண உதவி செய்வது அம்முயற்சி. இராமானுஜம் 25 ரூபாய்க்குப் பட்ட சிரமம் கேம்பிரிட்ஜ் அவர் திறமையை ஏற்றபின்

ஆசையில்லாத உயர்ந்த நோக்கம் திருவருமாற்றம்.

கொடுத்த சிறு தொகையான மாதம் 50 ரூபாயை நினைக்கும் பொழுது பெரும்பணம் உயர்ந்த சேவையை நாடி வருவதை அறிகிறோம். ஆண்டு தோறும் 10 லட்சம் ஸ்தாபனங்கள் பயன் பெறுகின்றன. பணம் சேவையை நாடி வருவதை நாம் பெரிய காரியமாக அறிகிறோம். பணம், அதிகாரம், பதவி, ஆட்சி செலுத்துவது உலகம். நியாயமாகவோ, அநியாயமாகவோ ஒருவரிடம் சிறு அதிகாரம் கிடைத்து விட்டால் அதைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவது இவ்வுலகம். ஆசிரமத்தில் காலை 10 மணிக்கு சூப் வழங்க ஒரு சமயம் ஏற்பாடு செய்தனர். அதன் பொறுப்பை ஈக்ஷமி என்பவரிடம் ஒப்படைத்தார் அன்னை. ஆசிரம டிஸ்பென்சரியில் சூப் வழங்க ஏற்பாடு. பல நாட்கள் சூப் சர்வீஸ் தொடர்ந்தது. குறைகள், குற்றங்கள் புகாராக அன்னையிடம் வந்தன. ஈக்ஷமி வேண்டியவருக்கு நல்ல சூப்பும் மற்றவருக்குத் தண்ணீர் கலந்துமாக தருவதாகப் புகார். அன்னை பல நாள் புகார்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். எதுவும் செய்யவில்லை. ஏற்பாட்டை ஈக்ஷமியிடமிருந்து மாற்றுவார் அன்னை எனத் தெரிந்தது. சாப்பாட்டு ரூமில் வழங்கப்படும் எனவும் அறிந்தனர். அநியாயமாக அவதிப்பட்டவர் கொண்டாடினர். ஈக்ஷமி சாப்பாட்டு அறைக்கு சூப் சாப்பிட வரும் பொழுது தண்ணீர் கலந்த சூப்பைக் கொடுப்போம் என்றனர். ஒரு சிலர் வெறும் தண்ணீரே கொடுப்போம் என்றனர். ஏற்பாடு மாறிவிட்டது. அன்னை ஈக்ஷமிக்கும் அவரைச் சேர்ந்தவருக்கும் பழைய ஏற்பாட்டை தொடரச் சொன்னார். தவறு செய்பவர்களைத் தண்ணிடப்பது உலகம். அன்னை தவறு செய்பவர்கட்டுத் தரும் தண்டனை; தண்டனை தர மறுப்பது. இது பெரிய காரியம். அவர்களே முன்வந்து திருந்த வேண்டும் என்பது அன்னை கொள்கை. இன்று பணம் சேவையை நாடிப் போவது அம்மாற்றத்தைக் காட்டும். அது பெரிய காரியம். ஒரு காரியம் பெரியதானால் அதற்குத் தேவையான பணம் நிபந்தனையின்றி சேவையை நாடி வரும் என்பது உலக அனுபவம். நடைமுறையில் அது

மனித நோக்கத்தைத் தெய்வ இலட்சியமாக மாற்றுவதே திருவருமாற்றம்.

நடப்பது சிறு அளவு. பெற்றோர் பிள்ளைகள் பிரியப்படி திருமணம் செய்ய அனுமதிப்பது இன்றும் பெரிய காரியமாகவே இருக்கிறது. தரமான சர்க்கை ஏராளமான பேர் வாங்க முன்வந்தால் விலையை இரட்டிப்பாக்குவார்கள் என நாம் அறிவோம். கண் ஆபரேஷனுக்கு ஒரு lens தேவை. ஸ்ரீ அரவிந்த் கண் ஆஸ்பத்திரியில் அதை ஏராளமாக வாங்குவார்கள். அதன் விலை 100 ரூபாய். அவர்களே அதைச் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அதன் அடக்க விலை 4 ரூபாய் எனக் கண்டனர். 4 ரூபாய் அடக்கமாகும் பொருளை 10 ரூபாய்க்கு விற்றால் $1\frac{1}{2}$ பங்கு லாபம் வருகிறது. வியாபாரி 100 ரூபாய்க்கு விற்கிறான். அதை 10 ரூபாய்க்கு விற்பது பெரிய காரியம். நல்லதை மனிதன் விரும்பிச் செய்வது மனிதனுக்குப் பெரிய காரியம். இன்றுவரை கடமையைச் செய்பவருண்டு. அது சிறுபான்மையோர். கடமையை உணர்ந்து செய்பவர் செய்வது பெரிய காரியம். கடமையில்லாத இடத்தில் நல்லது எனக் கண்டு அதைச் செய்வது பெரிய காரியம். வாழ்வில் உள்ள பெரிய காரியங்களை நினைத்துப் பார்த்து நாம் அவற்றுள் எவற்றை இதுவரை செய்திருக்கிறோம் என அறிவேதே சாதாரண மனிதனுக்குப் பெரிய காரியம். ஒரு தவற்றைச் செய்ய வாய்ப்பிருந்தும் அதைத் தவிர்ப்பது நல்லது எனக் செயல்படுவது பெரிய காரியம். இக்கட்டுரை கூறும் பெரிய காரியம் இது போன்ற பெரிய காரியங்களைச் சிறு காரியமாக்கி விடும்.

(தொடரும்...)

ஒழிக்கைகள்

ஜீவிய மணி

உள்ளே போய் செய்யும் வேலை பிறர் வாழ்வில் அதிர்ஷ்டமானால், அது நம் வாழ்வின் அருளாகும்.

ஒத்த பண்டு உயிரோட்டமான நல்லுறவு.

அஜெண்டா

“என் பேனா அருகே சிறிய வட்டம்போல் ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய ஒளியுள்ளது. அது ஜோலிக்கிறது. தொடர்ந்தும் ஜோலிக்கிறது. என் கையெழுத்தைவிட அவ்வொளி தெரிகிறது. (விரல்களால் இரு அங்குலம் காட்டி) அது ‘இதை’ விடப் பெரியது. அது பிரகாசிக்கிறது. அது பிரகாசமான ஒளி. நீல ஒளி, வெள்ளி போன்ற நீலம். அவை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் நீலம் என்போம். அது பிரகாசித்து என் கையுடன் நகர்கிறது.

நான் பேசும் பொழுதும் செயல்படும் பொழுதும் அது வருகிறது. இரு வட்டங்கள் உள்ளன. ஏனோ தெரியவில்லை. ஒன்றில்லை, இரண்டு. அவை பெரியவை, ஒன்றன்மீது ஒன்றாய் உள்ளன. நான் ஓர் அனுபவத்தைக் கூறினாலும் அல்லது கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலளித்தாலும் அவ்விரண்டும் வருகின்றன, சிறியது பெரியதாக இருக்கிறது.

ஒருவர்மீது என் மனம் நிலைத்தால், நினைத்து பிரபுவை அழைத்தால், பொதுவாக தோளின் அருகே ஒரு பெரிய தங்கமயமான ஜோதி தெரிகிறது. அது ஜோலிக்கிறது. பிரகாசிக்கிறது. மிகவும் பிரகாசமாகத் தெரிகிறது. மனம் நிலைப்படும்வரை ஜோதியிருக்கிறது. மனம் விலகினால் ஜோதியும் விலகும்.

தற்சமயம் ஒரு வேடிக்கை. மிகச் சிறியதாகப் பேனாவுடன் நகர்கிறது. அது மறைந்துவிட்டது.”

சத்பிரேமுடன் அன்னை இரவில் சாதகர்களை அவர்கள் அறியாமல் சந்தித்தது, சத்பிரேம் கொசுவலையுள் தூங்குவதைக் கண்டது (அன்னை வைத்திருந்தது), அவரிடம் $1\frac{1}{2}$ மணி நேரம் பேசியது, தூங்கியவருள் ஆத்மா விழித்து அவரையறியாமல் கேட்டுக் கொண்டது ஆகியவற்றை அன்னை கூறுவதுண்டு.

நம்பிக்கை பேனால் பிரச்சனை வரும்.

Aug. 3 பாஷ்யம் ரெட்டியார் பிறந்தநாள். ரெட்டியார், ராஜா சர். அண்ணாமலை செட்டியார், அவர் தகப்பனார் ராமசாமி செட்டியார் பேரில் சிதம்பரத்தில் பள்ளி நிறுவிய பொழுது நன்கொடை 500 ரூபாய் (1900-இல்) கொடுத்தவர். அன்னை கடலூருக்குப் போனபொழுது கார் ரிப்பேராகி அவர் ரெட்டியார் வீட்டில் 3 மணி நேரம் தங்கினார். ரெட்டியார் திவாலானார். ஆனால் பக்தி வளர்ந்தது. பிறந்த நாள் வாழ்த்து வேண்டும் என எழுதினார். அன்னை Card அனுப்பினார். ரெட்டியார் பெயர் (1960-இல்) அன்னை பிறந்த நாள் பட்டியலில் இருப்பதால் அதன்படி ஒரு கார்ட் அனுப்பினார். இரண்டு கார்டுகளும் கிடைத்த அடுத்த வாரம் ரெட்டியார் காலமானார். இதுபோன்ற செய்திகளை அன்னை சத்பிரேமிடம் ஆன்மீக சூட்சும் வெளிப்படும்படி விவரிப்பார். பெஞ்சமின் இறந்து அவர் ஆவி தவித்ததை அப்படிக் கூறுகிறார். எந்தச் சாதகர் ஆசிரமத்தில் இறந்தாலும் இனி அவர் ஆவியின் புருவமத்தியில் சிம்பலிருக்கும் என ஒருமுறை கூறினார்.

○❖○

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

உலகில் நடைபெறும் அனைத்தும் அவன் செயல் என்பதால், அவனது திருவள்ளும் தானே உலகில் பூர்த்தியாகிறது எனலாம். குசேலரும், கிருஷ்ணனும் ஒரே ஆசிரியரிடம் பயின்றாலும் வெவ்வேறு பலனை அடைந்தார்கள். இறைவன் அருள் பொதுவாக உலகில் செயல்படுகிறது. அதற்குப்பட்ட மனிதன் தன் திறமைகளால் முன்னேறுகிறான். மனிதன் இறைவனின் அருளைத் தன் வாழ்வில் (supergrace) குறிப்பாகச் செயல்பட அனுமதித்தால் தன் திறமையால் முடிவில் பெறும் பலனை, முதலில் பெறுவான் என்கிறார் அன்னை. அதைச் செய்யும் முறையை விளக்குவதே அவர்களுடைய யோக நூல்கள். அதைச் செய்வது பகவானுடைய பூரண யோகம்.

முழு முயற்சி பூரண பூர்த்தி.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

குன்யம்:-

நமக்குத் தெரியாததை இல்லை என்பதும் பிடிக்காததை அல்லது புரியாததை தவறு என்பதும் நம் பழக்கம். கிராமத்து மக்கள் “உலகமெல்லாம்” எனக் கூறும்பொழுது அவர் மனம் தம் ஊரையே உலகம் என அறியும். ‘காசியில் கலம் விளைந்தால் எனக்கென்ன’ என்பது ‘இலாபத்தின் மூலமே நான் ஒரு விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்வேன், அறிவை ஆதாயத்தால் பெறுவேன்’ எனக் கூறுவதாகும். இது மூடநம்பிக்கையை அறிவின் அரியாசனத்திலிருத்துவது ஆகும்.

நிர்வாணம், சூன்யம், காலி, பூஜ்யம் என்ற சொற்கள் ஒன்றுமில்லை என்பதை நமக்குக் குறிக்கும். இந்தச் சொற்கள் இதற்கெதிரான ஆன்மீக உண்மையைக் குறிக்கின்றன என்கிறார் பகவான். உதாரணமாக பூஜ்யத்துள் உலகம் முழுவதும் - நாமுள்பட - உள்ளது என்பது பகவான் விளக்கம். சீனுவாச இராமானுஜம் பூஜ்யம் என்பது கடவுள், அனந்தம் என்பது சிருஷ்டி என்கிறார். மனத்தின் பாங்கைப் பல வகையாக நாம் அறிகிறோம்.

தனக்குத் தெரியாததை இல்லை எனக் கூறும்.

சகலமும் நிறைந்துள்ளதைப் பூஜ்யம் எனக் கூறும்.

முழுமையாகப் பார்க்க முடியவில்லை என்பதால் எதையும் இரு பகுதிகளாகக் கண்டு முரண்பாட்டை உண்டு பண்ணும்.

பகுத்தறிவு மனத்தின் சிகரம். தனக்குப் பிடித்ததை உலகம் ஏற்கும்படி இது கூறவல்லது. விஷயம் சரியா, தவறா என்பதில்லை. பிடித்தது சரி, பிடிக்காதது, புரியாதது தவறு என அறிவு மினிரும்படி பேசும்.

அறிவு எழச் செயல் அடங்க வேண்டும்.

தான் முடியுமிடத்தை மனம் உலகம் முடிவதாகக் கொள்ளும். பகுதியை மட்டும் கவனிப்பதால் அதையே முழுமையெனக் கூறும்.

இடைப்பட்டதை முடிவாக அறியும்.

மனம் அறிவின் கருவியல்ல, அறியாமையின் கருவி, அறிவை நாடுகிறது.

மனம் மூட நம்பிக்கையை உற்பத்தி செய்கிறது. அத்துடன் மூட நம்பிக்கையை அறிவு என நம்பிப் போற்றவல்லது. 10-ஆம் மணிதன் தொலைந்து விட்டான் எனத் தன்னை எண்ணாமல் விட்டு விட்டவன் கூறுவது, சூரியன் உலகைச் சுற்றி வருகிறான் எனக் கூறுவது, தன்னீரில் அமிழ்ந்துள்ள பென்சில் உடைந்ததாகத் தோன்றுவதை உடைந்ததாக நினைப்பது மனப்பாங்கு. சென்னைவரை உலகை அறிபவர் சென்னைக்கு வடக்கே ஒன்றுமில்லை எனக் கூறுவது தவறு என்பது போல் மனம் தன் எல்லையை அடைந்து அதைக் கடந்து பார்க்க இயலாத நேரம் பார்க்க முடியவில்லை எனக் கூறுவதற்கு பதிலாக அங்கெல்லாம் ஒன்றுமில்லை எனக் கூறுகிறது.

ஜீவாத்மாவே பரமாத்மா:-

ஜீவன் தவஸ்விக்குச் சித்திப்பது தவசி ஜீவன் முக்தனாவது.

இது மோட்சத்தில் முதற்கட்டம்.

ஜீவன் முக்தன் பரமாத்மாவை அடைவது பெரிய மோட்ச நிலை.

இந்நிலையில் ஜீவாத்மா கரைகிறது என மரபு கூறுகிறது. ஜீவாத்மாவுக்கு அமரத்துவம் இல்லை. பூரண யோகம் பரினாம யோகம், ஆன்மா பரினாம வளர்ச்சி பெறும் யோகம். “பரமாத்மாவும், ஜீவாத்மாவும்” என்ற The Life Divine

அத்தியாயத்தில் பகவான் ஜீவாத்மாவின் பரினாமத்தை விளக்குகிறார்.

மனிதன் அகந்தையை ஜீவாத்மா எனத் தவறாக நினைக்கிறான்.

அகந்தை சிறியது, குறுகியது, காலத்திற்குட்பட்டது, மேல் மனத்திலிருப்பது.

ஜீவாத்மா பெரியது, ஆனந்தமானது, காலத்தைக் கடந்தது, உள்மனத்திற்குரியது.

அகந்தையே ஜீவாத்மா என்பது உண்மையானால் அகந்தை கரைந்தால் ஜீவாத்மா கரைய வேண்டும். ஜீவாத்மா கரைவதில்லை. உலகத்து ஆத்மா அங்குள்ளது. உலக அனுபவத்தை மனிதானுபவமாக மாற்றுவது உலக ஆத்மா. (individualisation).

இது காலத்திலும், இடத்திலும் எழும் புற அனுபவம்.

இந்தப் புற அனுபவத்திற்குரிய அக அனுபவம் உண்டு.

உலகத்து ஆத்மா தன் அனுபவத்தை மனிதனுக்கு அவன் அனுபவமாக்கியிப்பின் அதன் அகம் பரமாத்மாவாகிறது. இது ஜீவாத்மா பரினாமத்தால் பரமாத்மாவாகும் பாதை.

மரபு மோட்சத்தை நாடுகிறது.

மரபு மனத்துடன் முடிகிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்தம் பரினாமத்தை மேற்கொண்டு சத்திய ஜீவியத்தை அடைகிறது.

மேல் மனத்தில் ஜீவாத்மா அகந்தையாகக் காட்சியளிப்பது பரினாமத்தால் சத்திய ஜீவியத்தில் பரமாத்மாவாகிறது.

அதை இந்த அத்தியாயம் ஜீவாத்மாவே பரமாத்மா எனக் கூறுகிறது.

முரண்பாட்டைக் கடந்த உயர்ந்த ருசி.

சுய கிரகிப்பால் எழுந்த பரமாத்மாவும், பாதாளமும் பரிணாமத்தால் மனிதனில் இணைந்து சுத்திய ஜீவியத்தில் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற பரமாத்மாவாகிறது.

சுத்திய ஜீவியம் ஜூக்கியமானது.

ஜூக்கியம் அதன் ஜீவன்.

பலவாகப் பிரிந்த நிலை ஜீவனுடைய சக்தி.

சிருஷ்டி ஒன்றைப் பலவாகப் பிரிக்கிறது.

பரிணாமம் பலவற்றை ஒன்றாக இணைக்கிறது.

(தொடரும்)

ஒன்றைக்கும்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனிதன் தெய்வத்தைவிட உயர்ந்தவன். தானே தெய்வமாக முயன்றால் மனிதன் தெய்வ நிலையைத் தாண்டி ஒன்றைனுமாவான், பரம்பொருளாகவே மாறுவான்.

உலகம் அலங்கோலமான அர்த்தம் கெட்ட இடமல்ல, ஓர் அற்புதக் காட்சி. ஊனக் கண்ணுக்கு அலங்கோலமாகவும், ஞானதிருஷ்டிக்கு அற்புதமாகவும் தெரியக் கூடியது. மனிதனிலை இருக்கும் வரைதான் பாவம், புண்ணியம், நன்மை, தீமை என்பவை. மனித நிலையைக் கடந்தால் அவையில்லை.

மனிதன் தெய்வீக முழுமையை அடைந்தால், நிகழ்ச்சிகளும், செயல்களும், ஜிடமும் அவனுக்குக் கட்டுப்படும். அறிவால் பறப்பிரம்மத்தை எட்டித் தொட்டு அனுபவிக்க முடியும்.

அறிவையும், உணர்வையும் கடந்த ஆன்ம சித்தி.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

மேல்நாட்டுப் பழக்கம்: சொன்னால் செய்வார்கள், குறித்த நேரத்தில் வருவார்கள், எதையும் எழுதி வைப்பார்கள், அறிமுகமில்லாமல் பேச மாட்டார்கள், இருவர் சேர்ந்து உட்கார்ந்து பொழுதுபோக்காகப் பேசுவது வழக்கமில்லை, அப்படிப் பேசினால் அடுத்தவரைப்பற்றிப் பேச மாட்டார்கள், பள்ளி வகுப்பானாலும், மேடைப் பேச்சானாலும், இருவர் பேசினால் புரியாததைக் கேட்பார்கள், தெருக் கதவை மூடி வைப்பார்கள், வீட்டில் செருப்புடன் நடப்பார்கள், தங்கள் வேலையைத் தாங்களே செய்து கொள்வார்கள், பிறர் உதவ வந்தால் கட்டாயமாக மறுப்பார்கள், புத்தகம் இரவல் வாங்க மாட்டார்கள், பெற்றோர் சொத்தைப் பிள்ளைகள் (முதல் பிள்ளை தவிர) எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள், தாமே பெண் பார்த்து, திருமணம் செய்து கொள்வார்கள், உத்தியோகமில்லாவிட்டாலும், தேவையில்லாவிட்டாலும் நான் முழுவதும் ஒரு காரியத்தைச் செய்து கொண்டேயிருப்பார்கள், சும்மா இருப்பது கெளரவக் குறைவு என நினைப்பார்கள்.

நம் நாட்டுப் பழக்கங்கள்:

பெரியவர்களைப் பார்த்தால் எழுந்து நிற்பார்கள்; பெரியவர், முதலாளி, ஆசிரியர் சொல்வது விளங்காவிட்டாலும் சந்தேகம் கேட்கமாட்டார்கள்; எதையும் தாராளமாகச் செய்வதாக ஒப்புக்குச் சொல்வார்கள்; குறித்த நேரத்தில் வரமாட்டார்கள்; எழுதி வைக்கும் பழக்கமேயில்லை, ரயில், பஸ்ஸில் எதிரிலுள்ளவரிடம் தாராளமாக முன்வந்து பழகுவார்கள்; பேச்சுத் துணை தேடுவார்கள், அடுத்தவரைப் பற்றியே பேசுவார்கள், அக்கப்போர் அதிகமாகப் பேசுவார்கள்; வீட்டினுள் செருப்போடு வரமாட்டார்கள், மற்றவர்களை வேலையிடப் பிரியப்படுவார்கள்; உதவியை அதிகமாக நாடுவார்கள், புத்தகம் இரவல் சகஜம்;

சிறியதன் சிறிய செயலை பெரியதாக ஏற்படுதே பெருந்தன்மை.

திருப்பிக் கொடுப்பது குறைவு; சும்மா இருப்பதற்குச் சந்தோஷப்படுவார்கள்; பெருமைப்படுவார்கள்.

முதல்நிலையான பழக்கத்தைச் சேர்ந்தவை இவை. இவைகளில் நல்லவற்றை மட்டும் பொறுக்கி எடுத்து நாட்டில் பரவலாகப் பின்பற்றினால், அந்த ஒரு காரணத்திற்காகவே நாடு முன்னேறிவிடும்.

இதைவிட வலுவானது behaviour பழக்கம். மேலெழுந்தவாரியானது. நடத்தையும் மேல்நிலையைச் சேர்ந்ததென்றாலும் பழக்கம் தோற்றிற்காக, நடத்தை நமக்காக. அந்த வகையில் நடத்தை, பழக்கத்தைவிட முக்கியம்.

கடன் வாங்குவது ஒரு வகை. வாங்கி உடனே திருப்பித் தருவது உண்டு. தாராமல் இருப்பதுண்டு. இது ஒரு behaviour நடத்தை. பிறர் உதவியை நாடி நம் காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம் என்ற மனப்பான்மையிலிருந்து கடன் பெறுவது எழுகிறது. இதை நாள் தள்ளிக் கொடுத்தால் கேட்க மாட்டார்கள் என்பது மற்றொரு நிலை. நாம் செய்வது சரியா, தப்பா என்பதைவிட முடிந்தவரை நடத்திக் கொள்வோம் என்ற மனநிலையிலிருந்து இது எழுகிறது. இதையே நடத்தை என்கிறோம். இதையும், இதன் எதிரானதையும் கருதுவோம்.

பிறர் உதவியை நாடமாட்டேன். யார் உதவியையும் நாடுவேன்.

முடியாத நிலையில் நாடுவேன். பிறருத்து கிடைக்காவிட்டால் தான், நானே செய்ய முன்னவேன்.

சீக்கிரம் பெற்றதைத் திருப்பிக் கொடுப்பேன். கேட்காதவரை கொடுக்க மாட்டேன்.

கொடுத்தவர் கேட்டாலும், கேட்காவிட்டாலும், அது என் மனத்தை அரிக்கும். எனக்குக் கடன் கொடுத்தவர் எவரும் என்னைக் கேட்டதில்லை. நானும் கொடுத்ததில்லை.

என்னால் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாவிட்டால் உயிரே போய்விடும். என்னிடம் கொடுத்தவர் அதைத் திருப்பி வாங்க முடியாது. நான் மடையனில்லை.

தனி மனிதனுடைய நடத்தை அவன் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும். அதுவே நாட்டின் போக்கை நிர்ணயிக்கும். நடத்தைகள் அநேகம். நமக்குள்ளது எது? எப்படிப் பயன்படுகிறது? எந்த நடத்தை எப்படி எழுகிறது? இருப்பதை எப்படிப் பயன்படுத்துவது? அதனால் அதிகப்படச் சூதாயம் பெறுவதெப்படி? என்பதே நம் முன்னுள்ள பிரச்சனை. இதற்குத்தது சுபாவம். ஆரம்பத்தில் சுபாவத்தைப் பற்றி விவரமாகக் கூறியதால் இங்கு மீண்டும் அதை விளக்கவில்லை. Personality என்பது புதிய சந்தர்ப்பத்திலுள்ள சுபாவம்.

பழக்கமும், நடத்தையும் மேலெழுந்தவாரியானவை. சுபாவம் ஆழ்ந்து நம்முள் ஊரியது. சுபாவம் சாதிக்கும். பழக்கமும், நடத்தையும் லேசாகச் சாதிக்கும். நாம் சாதிப்பது அனைத்தும் நம் சுபாவத்தால்தான். இதன் அம்சங்கள் பல. பொறுமை, நாணயம், விஸ்வாசம், உறுதி, வலிமை, தெளிவு போன்றவை சுபாவத்தின் அம்சங்கள். இவை மனித குலத்தின் தலைசிறந்த குணங்கள். மனிதன் இதுவரை சாதித்தது சுபாவத்தின் சிறப்பால்தான்.

(Personality) புதிய சூழ்நிலையில் செயல்படும் சுபாவம் இது. சுபாவம் என்பது இருப்பதைக் காப்பாற்றும். இருப்பதைப் போல் மீண்டும் மற்றொன்று செய்யும். அதற்குமேல் அதனால் முடியாது. மாற்றிச் செய்ய அதற்கு வராது. வட்டிக்கடை நடத்திய தகப்பனார் பிள்ளை வட்டிக் கடையைப் பெரியதாக, பல இடங்களில் நடத்துவான். அவனால் வேறு தொழில் செய்ய முடியாது. செய்தால் பலிக்காது. அவன் திறமை அங்கு வெளிப்படாது.

(தொடரும்)

ஒஜெஜெஜெ

எவருடைய முன்னேற்றமும், நமக்குப் பேருதவி செய்யும்.

அனைவரும் பெறுவதே முன்னேற்றம்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

யோகம், தவம் என்பது மனித சிரேஷ்டர்கட்டுரியது. அவற்றுள் ஞான யோகம் மற்ற யோகங்களைவிடச் சிறப்பானதாகக் கருதப்படுகிறது. உடல், உயிரால் செய்யப்படும் முயற்சிகளைவிட ஞானயோகம் அறிவுக்குரியது என்பதால் ஞானயோகம் சிறப்பு பெற்றது. யோகத்தை ஆயிரம் பேர் நாடினாலும் ஒரிருவருக்கே அது பலிக்கும். இலட்சியமான மோட்சம் கிடைக்காவிட்டாலும் யோகி பெறக் கூடிய பலன்கள் நூற்றுக்கணக்கானவை. அவை பொன் போன்றவை, வைரம் முத்தாகவும் மினிர்வன். எவரும் அவற்றுள் சிலவற்றைப் பெறத் தவறுவதில்லை. அவற்றுள் சிறந்தது மெளனம். ஞாபகம், நீண்ட ஆயுள், வெண்கலம் போல் உடல், சிஷ்யருடைய விஸ்வாசம், விஷங்கடி மந்திரம், அமைதி, நோயைக் குணப்படுத்தும் மந்திரம், பிரபலம், சாஸ்திர ஞானம் என ஆயிரம் சிறு பலன்களுண்டு. வாழ்வில் அவை மிகப் பெரிய சொத்தாகக் கருதப்படும். மோட்சம் கிட்டாதவர் மற்ற பலன்கள் பெறுவார். மோட்சம் கிட்டியவர் மற்ற பலன்களைப் பிறருக்குத் தருவதை சித்து விளையாடுவது என்பர். நீரில் மிதப்பது, நடப்பதும் உண்டு. பகவான் சித்து விளையாடுவதைப் பற்றி எழுதுகிறார்.

மகான்கள் சித்து விளையாட மறுத்தனர்.

பெரிய ஆத்மாக்கள் சித்து விளையாடினர்.

மிகப் பெரியவர் சித்து விளையாடியும், விளையாட மறுத்தும் துலங்கினர்.

ராஜயோகம் பழம்பெருங்காலத்தில் எழுந்தது. பதஞ்சவி ஏற்படுத்தியது. எனிய மனிதனுக்கும் முனிவர்க்குமுள்ள தூரம் யோகிக்கும் ராஜயோகிக்கும் உண்டு. நிர்விகல்ப சமாதி அதன் பேறு இவை எல்லாமும் ராஜயோகத்தைக் கடந்த பகவத் கீதை யோகத்தைப் பற்றியும், பூரணயோகத்தைப் பற்றியும் ஆரம்பத்தில் எழுதினேன்.

முன்னேற முடியாதவன் தன்னை உயர்வாக நினைப்பான்.

முரண யோகம்:

இதற்குரிய முறைகள் பொதுவாக அன்னை வாழ்வுக்குரியவை. முறை ஒன்றானாலும் குறைந்த பட்சம் வாழ்வுக்கும், அதிகப்பட்சம் யோகத்திற்கும் எனக் கொள்ளலாம். யோக சமர்ப்பணம் இன்றியமையாத ஆரம்ப சட்டம். அதன் அடிப்படையான முதற்சித்தி பகவான் அலிப்பூரில் பெற்றது. அதன்பின் சாதகர் Synthesis of Yoga-வை வேதமாகப் படிக்க வேண்டும். பயில வேண்டும். அது சாதகனுக்கு வேதம். The Life Divine வேதத்தின் மூலம். யோகம் ஒருவருக்குப் பலிப்பது உலகை சொர்க்கமாக மாற்றும் சித்தி பெறுவது.

- இதன் சட்ட பூர்வமான முறைகளையுடையது சின்தஸில் ஆப் யோகா (Synthesis of Yoga). அதன் அஸ்திவாரம் The Life Divine. முதற்சட்டம் சமர்ப்பணம். இவற்றை முறையாக எடுத்து பகவான் கூறியது போல பயில்வது முறை. பகவானுக்குச் சாதகர் உண்மையாக இருப்பது சிஷ்யபாவம்.
- யோகம் சித்தித்தபின் (சித்திப்பதற்கு பல கட்டங்களுண்டு) சாதகர் பெரிய ஆத்மா ஆகிவிடுவார். அவர் சித்தி பெற்ற கட்டத்திற்கு அவர் மகாத்மா. இனி அவருக்கு அந்த கட்டத்திற்கான முறைகள் தேவையில்லை. எல்லாக் கட்டங்களும் எல்லோருக்கும் பலிப்பதில்லை. எந்தக் கட்டத்தில் எது பலிப்பதும் பாக்கியம். பலித்த பின்னும் முறைகளைக் கைவிடுவது சிரமம். பெரும்பாலோரால் விட முடிவதில்லை. ஒரு சிலரால் முடியும். முடிந்தவர் எந்தச் சித்தியை முறையால் பெற்றாரோ, அவற்றை முறைகளின்றி பெறும் திறன் பெறுவார். அது போல் எல்லாக் கட்டங்களையும் கடந்தவர் எல்லாக் கட்டங்களையும் எந்த முறையுமின்றி சித்தி பெறும் மனநிலையை, (மனப்பாங்கை, யோக நோக்கத்தை, யோக நாட்டத்தை) அடைவார். [அது போன்ற

குறைவற்ற மனநிலையை அடைவதே முன்னேற்றம்.

- பக்குவத்தால் ஹட யோகம் மூன்று நாளில் முடிகிறது. ராஜ்யோகம் மூன்று நாளில் முடிகிறது].
- பகவான் முறைகளை விளக்கமாக, குறிப்பாக, நுணுக்கமாக, வற்புறுத்தி எழுதியவை பல ஆயிரம் பக்கங்கள். அவர் எழுதிய 20,000 கடிதங்கள் மூன்று வால்யூமாக 1952-இலும், 1972-இலும், சமீபத்திலும் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றை எழுதும்பொழுது இக்கடந்த நிலையை அடிப்படையாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ரா. ஸ்ரீ. தேசிகனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட 547 ஆண்மீக சிந்தனைகள் அது. விபரம் முன்பே எழுதினேன்.

பகவானின் யோகானுபவங்களை இந்தியப் பண்பாடு வாழ்க்கை நெறியாக மேற்கொண்டதை பகவான் குறிப்பிடுகிறார். அதுவே தமிழ்ப்பண்பாடு. பகவான் அப்பண்பின் சிகரத்தை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு உயர்ந்த மனநிலைகளை உருவாக்கி அவற்றைப் பல இடங்களிலும் எவர் கண்ணிலும் எளிமையாகப் படாதபடி எழுதியுள்ளார். அவற்றைச் சேகரம் செய்து குடும்ப வாழ்வில் மிளிரும் வகையில் எழுதியவை என் புத்தகங்கள்.

- அவற்றை உச்சகட்டத்தில் அன்பர்களின் யோகத்திற்கும், வாழ்வுக்கும் பயன்பட எழுதி அனுப்புவது என் நோக்கம். என் நோக்கம் நிறைவேறப் பயன்படும் விஷயங்கள் அன்பர்களின் கருத்தில் எழும் பொழுது எனக்கு அறிவிப்பது பயன்படும். அதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களே எனக்கு முக்கியமானவை. மற்ற வை பொதுவான சந்தர்ப்பங்கள்.
- ★ மனம் கரையும் நிலை மகத்தான மனநிலை.
- ★ பெருமயற்சியால் நெடுநாளில் முடியும் வேலை மனித முயற்சியின்றி மனத்தின் எழுச்சியுமின்றி மன மகிழ்வால் தானே பூர்த்தியாவது சாதகருக்குரிய மனநிலை.

குணமும், திறமையும் இலக்கை நிர்ணயிக்கும்.

மனநிலை, உள் நிலை, உடல்நிலை, ஜீவநிலை

யோகம் பயில அடிப்படை சமர்ப்பணம். அது ஆத்ம சமர்ப்பணம். சமர்ப்பண நிலை உயர்ந்து யோக சமர்ப்பணம் சரணாகத்தியாகி முதல் நிலையில் அகந்தை ஆழிந்து முதல் அடிப்படை சித்தியாக இறைவனை மனத்தாலும், உலகிலும், காலத்தைக் கடந்த நிலையிலும் காண வேண்டும். மற்றவை பின். இதற்கு மாற்றில்லை. மறு பேச்சில்லை. ஆனால் வேறுபல முக்கிய விஷயங்களை அறிய வேண்டும். அவற்றுள் ஒன்றைத் தலைப்புக் குறிப்பிடுகிறது.

கருத்து: சமர்ப்பணம் உற்பத்தி செய்வதை ஏற்றுப் பலன் பெறுவது நம் நிலை. இக்கட்டுரை நம் நிலையின் அம்சங்களைக் கூறுவது. அத்துடன் அவற்றின் அவசியத்தையும் கூறும்.

பூரண யோகம் மற்ற யோகங்கள் உடல், உயிர், மனத்தால் செய்வதை மனத்தின் ஆத்மாவால் செய்கிறது. அதற்குரிய பலவேறு அம்சங்களில் ஒன்று நான் குறிப்பிடும் பல நிலைகள்.

முக்கிய கருத்துகள்:

1. ஒரு கரணத்தால் செய்வதை அதைக் கடந்து செய்வது பெரும் பலன் தரும். [கரணம் எனில் மனம் அல்லது உயிர் அல்லது உடல்]
2. ஒரு கரணத்திற்குப் பல திறமைகள் உண்டு. மனத்திற்கு ஞானம் ஒரு திறமை. மன உறுதி வேறொரு திறமை. மௌனம் மற்றொன்று. சிந்தனை கற்பனை அடுத்தவை.
- ஞானத்தால் சாதிப்பதை, ஞானத்தை ஒதுக்கி அல்லது கடந்து சாதிக்கலாம். அது பெரிய சாதனை.
- ஒரு திறமையால் சாதிப்பதை, அதை விலக்கி சாதிக்கும் பொழுது பெரும்பலன் உண்டு.

கோபம் இல்லாததைக் கேட்கும். அழிவை அழிப்பது ரெந்திரம்.

- இது கரணத்திற்கும், அதன் திறமைக்கும் பொருந்தும்.
 (ஒ-ம்) Silent will-இல் பேசி சாதிப்பதைவிட பேசாமல் அதிகமாகச் சாதிக்கிறோம்.
3. ஜீவனுக்கு மூன்று கரணங்கள் உள்ளன. இந்த மூன்று கரணங்களும் வேறு யோகங்களின் கருவி. பூரண யோகத்திற்கு மூன்று கரணங்கள் சேர்ந்து கருவியாகும். அது சமர்ப்பணத்திற்குரியது. இக்கட்டுரையில் சமர்ப்பணத்தால் எழும் பலனை ஜீவன் பெறுவதை மட்டும் கருதுகிறோம்.
 - பெறும் நிலை பெரிய நிலையாகச் செய்ய முடியும்.
 - கரணங்களாலும், அவற்றின் திறமைகளாலும் பெறுவது வழக்கம்.
 - அவற்றைக் கடந்து விலக்கிப் பெறுவது அதிகமாகப் பெறும் முறை என்பது இங்கு மையக் கருத்தாகக் கருதப்பட்டு எப்படிக் கடப்பது என்பதை விளக்க முயல்கிறேன்.

முறைகள்:

மெளனம் சிந்தனையைக் கடப்பது போல் லயம் உணர்ச்சியைக் கடக்கும். செயலைக் கடக்க மெளனமும், லயமும் பயன்படும். முக்கியமாகச் செயலின் அவசியத்தை நம்புவதைக் கைவிடுவது அவசியம். சிந்தனையின் அவசியத்தை நம்புவது, உணர்ச்சியின்றி எப்படியிருப்பது என்கின்ற நம்பிக்கையைக் கடப்பது என்பவை மட்டும் இங்கு விளக்கப்படுகின்றன.

கடக்க வேண்டியவை:

- 1) சிந்தனை 1. a) சிந்தனையின் உணர்ச்சி
- 2) உணர்ச்சி 2. a) உணர்ச்சியின் அறிவு

கோபம் மனிதனுடையது; ஆண்டவனுக்குரியது ரெத்திரம்.

- 3) செயல் 3. a) செயலின் அறிவு,
3. b) செயலின் உணர்ச்சி

இவை இருப்பதை முதலில் அறிய வேண்டும்.

பின்னர் நாம் அவற்றை நம்புவதைக் கண்டு அந்நம்பிக்கையைக் கைவிட முன்வர வேண்டும்.

சிந்தனை: ஒரு வேலையைச் செய்ய யோசிக்கிறோம். அது சிந்தனை. அதன் முக்கியத்துவம் நாம் அறிந்தது. சிந்திக்காமல் வேலை செய்ய முடிவு செய்தாலும் சிந்தனை அவசியமாயிற்றே என்ற எண்ணம் எழுந்தபடியிருக்கும். முடிந்த அளவுக்கு செய்தால் வேலை முடியும் பொழுது சிந்தனை ஓரளவு விலகியதால் பலன் பெருகியது தெரியும். அதன்மூலம் அந்தத் தெளிவை நாளடைவில் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

இதன் மூலம் சிந்தனையின் அவசியம் குறைந்தால், அதையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். மனம் அமைதியறும்.

சிந்திக்கும் பொழுது ஒரு சந்தோஷம், நிறைவு ஏற்படுவதுண்டு. அது சிந்தனையின் உணர்ச்சி. அதைத் தெளிவாக அறிந்து சிந்தனையை விலக்கியது போல் நாளடைவில் விலக்க வேண்டும்.

சிந்தனையும், அதன் மீதுள்ள நம்பிக்கையும், அதிலுள்ள உணர்ச்சியும் கடந்து ஜடமான சிந்தனை செயலாக, பழக்கமாக இருப்பது தெரியும். முடிந்தால் இதை விலக்கலாம். இல்லையெனில் பரவாயில்லை.

சிந்தனை மனத்தின் 10 அல்லது 12 திறன்களில் ஒன்று. ஆனால் முக்கியமானது இந்தப் பத்துத் திறன்களும் இது போல் பின்னர் விலக்கப்பட வேண்டும். அதையும் கடந்து மனம் உண்டு. மனமும் கரைய வேண்டும். அவை யோகத்தின் முடிவான கட்டங்களுக்குரியவை.

நம் உந்துதல் இயற்கையின் வேகம்.

உணர்ச்சி:

உணர்ச்சியின்றி ஒரு நிமிஷமும் இருக்க முடியாது. உணர்ச்சி போனால் உயிர் ஜூடாகும் என நினைக்கிறோம். அப்படித்தான் தோன்றும். அது உண்மையில்லை. சிந்தனையைக் கடந்தது போல் உணர்ச்சியைக் கடந்தால் பெரும்பலன் வரும். அது ஆன்மீக உண்மை. யோக அனுபவமற்றவர் அறியாதது.

உணர்ச்சி, உணர்ச்சியின் அறிவு, உணர்வின் ஜூடான செயல் முன் கூறியது போல் அகற்றப்பட வேண்டும்.

செயல்:

செயலும், செயலுக்குரிய உணர்ச்சியும், செயலின் அறிவும் செயலுக்குரிய ஜூடான செயலும் முன்போல் அகற்றப்பட வேண்டும்.

(இவையெல்லாம் சிறிதளவு பலிப்பதும் சிரமம். அந்த அளவு பலிப்பதற்கே பெரும்பலன் உண்டு. முழுமையாகப் பலிக்கும்-வரை முயல்வது யோகம்.)

சிந்தனை, உணர்ச்சி, செயலைக் ‘கடப்பதை’ தற்சமயம் மனம், நெஞ்சு, உடலைக் கடப்பதாகக் கொள்வோம். அடுத்தது ஜீவன். மனநிலையைக் கடந்து, உணர்ச்சி நிலையைக் கடந்து, உடல் நிலையைக் கடந்து ஜீவ நிலையை அடைவது தற்சமயம் இலட்சியம்.

சமர்ப்பணம் யோக சக்தியை எழுப்புகிறது. இதை இக்கட்டுரையில் கருதவில்லை. அப்படி எழுந்த யோக சக்தியை நல்ல முறையில் பெற்று ஜீவன் நிலையாக அனுபவிக்கும் முறையில் முக்கிய கருத்துகளை எழுதினேன்.

சுருக்கமாகக் கூறினால் யோக சக்தி எழுவது பெரியது. எழுந்ததை முறையாகச் சிறப்பாகப் பெறுவது நல்லது.

(தொடரும்)

ஏஜனேஸ்ஐஃ

உயர்ந்த உதவி வலியப் போனால் உயர்வை இழக்கும்.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக

சிந்தனைகள் - பாகம் 4

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகந்நாதன்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 21.02.2017

4. சட்டம் உலகைக் காப்பாற்ற முடியாது. அதனால் Moses சட்டம் எல்லாம் ஜீவனற்றவை. பிரம்மாவின் சாத்திரமெல்லாம் ஊழல் மலிந்து உயிரிழந்தன. சட்டம் சுதந்திரம் பெற்றால் அது விடுதலையளிக்கும். காலம் இனி யோகிக்கு சாஸ்த்ரிக்கு அல்ல. மட்ரம் சன்னியாசியும் அர்த்தமற்றவை. மனம் அகந்தை, அறியாமை, ஆசையை விட்டொழித்தல் முக்கியம்.

மனிதன் காலத்தைக் கடந்த ஆத்மா. உலகில் மனிதன் காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்கிறான். ஆத்மா காலத்தைக் கடந்தது. கடந்ததையும் கடந்தது. காலத்துள்ளும் காலத்தைக் கடந்து செயல்படுவது பரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற ஆத்மா. ஆத்மாவுக்கு ஆசையில்லை, அறியாமையில்லை. அகந்தையில்லை. அதனால் ஆத்மாவின் வாழ்வு சூணத்திற்கு சூணம் புதுமையானது. அவ்வாழ்வு சட்டத்திற்குக் கட்டுப்படாது. கடந்த காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலத்திற்கும் சட்டம் செல்லும். சட்டம் மாற்றத்தை அனுமதிக்காது. 2000 ஆண்டிற்குமுன் பைபிளில் மோஸஸ் சட்டம் எழுதப்பட்டது. அது இந்தக் காலத்திற்கு உதவாது. பிரம்மம் காலத்தைக் கடந்தது. அதைக் காலத்திற்கு உட்பட்ட சாஸ்திரம் வெளியிடாது. சாஸ்திரம், எழுதியவர் காலத்திற்குட்பட்டது. அந்த நாள் அறியாமைக்குரியது. எழுதியவர் அகந்தையை அது கூறும். அவர் ஆசைக்கு அது உட்படும். சாஸ்திரம் எழுதப்பட்ட சொல் ஆத்ம ஞானத்தை வெளிப்படுத்தவல்லதல்ல. நாம் மனிதனாக வாழ முடிவு செய்தால் சட்டம் பயன்படும். ஆத்மாவாக வாழ முடிவு செய்தால் சட்டம் பயன்படாது. சினிமாப் பாட்டு காலத்திற்கும் வராது.

உதவியுடன் அகந்தை கலந்தால், பலன் அகந்தைக்கு வரும்.

கர்நாடக சங்கீதம் வரும். முழுக் கவனமும், வசதியும் குழந்தையுள்ளத்தைத் தொடாது. பிரியமும் அன்பும் குழந்தையை ஆட்கொள்ளும். பருவத்தையொட்டிப் பயிர் செய்த காலத்தில் ஆடி மாதம் நடவு, மார்கழி மாதம் அறுவடை என்பதாலும் விவசாயம் முக்கியம் என்பதாலும் ஆடி மாதத்தில் கல்யாணம் போன்ற விசேஷங்களைத் தவிர்த்தனர். அந்த நாட்களிலேயே இந்தச் சட்டம் நகரத்தைக் கட்டுப்படுத்தாது. மார்கழியில் அறுவடை என்பதால் மார்கழியையும் விலக்கினர். மாதங்களில் சிறந்த மார்கழியை இன்றும் எந்த விசேஷத்திலும் விலக்குவது அறிவுக்குப் பொருந்தாது. அது அறியாமையின் அறிவுடைமை. ஆசாரம் என்பதில் பெரும் பங்கு சுத்தம் சுகாதாரப் பழக்கங்கள். காலம் மாறி நீராகாரம் போய் காப்பி வந்தது. காப்பி சாப்பிடாத சாஸ்த்திரியண்டா எனத் தெரியவில்லை. குளிக்கும் பொழுது உடுத்திய உடையை துவைத்துக் காய வைப்பது நல்ல பழக்கம். அழுக்குத் துணி சேராது. அது சோப்பு வராத காலம். இன்று சோப்பு ஆசாரமில்லையென சோப்புப் போட்டுத் துவைக்காவிட்டால் துணியில் அழுக்குப் போகாது. ஊசல் வாடை வரும். சுத்தத்திற்காக ஏற்பட்ட ஆசாரத்தை அசுத்தத்தைப் பாதுகாக்கப் பயன்படுத்துவது அறிவுக்குப் பொருந்தாது. கண்ணில் கூவிழுந்தால் பார்வை போகும். கண்ணாடி வந்து கோடிக்கணக்கான மக்களுக்குப் பார்வை கொடுத்தது. இன்று கண்ணாடி போடுவது அநாச்சாரம். கண் ஆப்பரேஷன் செய்து கொள்ள மாட்டேன் என்று கூறுபவர் இக்காலத்தைச் சேர்ந்தவரா? காந்திஜி மெஷின் வேண்டாம், மெஷினில் உற்பத்தி செய்த பொருள் வேண்டாம் என்றார். அவரால் இரயில் பிரயாணத்தைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. பேனா, பென்சில், பேப்பர், தபால், தந்தியை விலக்க முடியவில்லை. அகந்தை, அறியாமை, ஆசையின்றி செயல்படும் எதுவும் இறைவனுக்கு உயர்ந்ததே, உகந்தது. கிருஸ்துவ மதம் மடங்களை உற்பத்தி செய்தது. இந்து மதம் சன்னியாசத்தைப் போற்றியது. மடத்தின் வாழ்வில் அகந்தை வெளிப்படவில்லையா? சன்னியாசிக்கு அறியாமையில்லையா,

உதவும் வேகம் சமர்ப்பணத்திற்கு உரியது; உதவிக்கல்ல.

ஆசையில்லையா. சன்னியாசி ஆசையைக் கட்டுப்படுத்துகிறான். கடந்து வரவில்லை. ஆசையை வெல்லுதல் அவசியம். தூய்மை என்பதற்கு பகவான் தரும் விளக்கம்: இறைவனை மட்டும் நம்பிச் செயல்படுவதாகும். பம்பாயிலிருந்து கல்கத்தா வரும்முன் பகவான் எவரையும் எதையும் கேட்பதில்லை என முடிவு செய்தார். அந்த முடிவை நாம் இன்று எடுத்தால் ஒரு நாள் செயல்பட முடியுமா? எவரையும் கேட்காவிட்டால் இறைவன் செயல்படுவார். அது யோகத்திற்குரிய ஆசாரம். எந்தத் தீய சக்தியும் தன்னை தாக்காது என பகவான் நம்பினார். அவை அவரைத் தாக்கி எலும்பு உடைந்தது. அவர் நம்பியது தவறா, அதைக் கடந்த செயல் உண்டா? சாஸ்திரங்களைக் கடந்த சட்டங்கள் உண்டு. கிருஷ்ண பரமாத்மா முற்பிறவியில் செய்த காரியம் இப்பிறவியில் உயிரிழக்க உதவியது. அவதாரப் புரங்கள் காலத்திற்குட்பட்டவன் என்றாகிறது. சமர்ப்பணம் சட்டத்தை வெல்லும், காலத்தைக் கடந்து செயல்படும். சமர்ப்பணம் செய்த செயல் பலிக்க, சட்டத்தடையை அழிக்க சமர்ப்பணம் சட்டத்தை மாற்றுவதை நாம் அறிவோம். பூரண யோகம் மரணத்தை அழிக்க வந்தது, காலனையே அழித்து விட்டது.

(தொடரும்)

எஃகைஃகை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

இந்தம் விடுதலையாலும், விடுதலையை மோட்சமாக மாற்றாத இலட்சியத்தாலும், தன்னைப் பிரபஞ்சத்தின் ஒத்தமாவாக உணர்ந்து, அதனால் சகல ஜீவராசிகளுடன் முழுத் தொடர்பு கொண்டமையாலும் பூரண யோகி இறைவனுக்கு ஏற்ற கருவியாகின்றான்.

கொடுக்கவும் ஆசைப்படாதே.

வீடுதோறும் தியான மையம்

வித்யா ரங்கன்

இனிமை - தெம்பு

நம் உள்மனம் எந்நேரமும் சிந்தனையில் ஈடுபட்டபடி உள்ளது. இதை அறிவது கடினம். நாம் நம்மை அறியாததால், நம்மோடு நம் எண்ணங்கள் கலந்துள்ளதால் நம் ஆழ்ந்த எண்ண ஒட்டத்தை நம்மால் அறிய முடிவதில்லை. மனம் நம் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாமல் ஒரு யந்திரம் போல் செயல்படும் நிலை அது. அதற்கும் கீழே நம் மனத்தை ஏதோ ஒன்று ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ளதை நாம் அறிய முடியும். அந்த ஆக்கிரமிப்பு தெளிவற்ற எண்ண அலைகளாக நம் உள்மனத்தை வலிந்து பற்றிக் கொண்டுள்ளது.

நமக்குப் புரிந்தவை, புரியாதவை, பிடித்தவை, பிடிக்காதவை, விரும்பியவை, வெறுத்தவை இது போன்ற நம் கவனத்திற்கு வந்த பல விஷயங்கள் கருத்துருவங்களாக, நினைவுப் படிகங்களாக, புணந்த கொள்கைகளாக உருவெடுத்து ஒருங்கிணைந்த தீவிரமான மனப்பான்மையாக நம் ஆழ்மனத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ளன. இவையே காட்டாறு போல் ஒடும் இடைவிடாத சிந்தனைகளாக உள்மனத்தில் நிற்காமல் ஒடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றில் மனம், உணர்வு மற்றும் உடல் பகுதிகள் உண்டு. மனிதரில் இவற்றை வென்றாரில்லை. மகாங்கள் இவற்றை அடக்கியும் ஒடுக்கியும் வெற்றி கண்டுள்ளனர்.

இவையனைத்தும் நம்மைச் சேர்ந்ததல்ல. வெளியிலிருந்து உள்வாங்கிக் கொண்டவைகளை நம் சொத்து போல் நாம் சேகரம் செய்து நம் சிற்றறிவுக்கேற்ப அவைகளைப் புரிந்து கொண்டு அவற்றையே உண்மை என நம்பி, அதற்கு எதிரானவைகளை மற்றும் கடந்தவைகளை அறிய மாட்டேன் எனும் உறுதியுடன், அவற்றை விரதமாகப் பின்பற்றுவதையே

கடுமையான தடை இனிமையான உதவியாகும்.

மூட நம்பிக்கை என்கிறோம். இவ்வண்மையை - நாம் மூட நம்பிக்கையைப் பின்பற்றுகிறோம் என - அறிவது சுய ஞானம் பெறுவது. சுய ஞானம் மனம், உணர்வு, உடல் அல்லது ஆன்மாவிலும் உதயமாகும்.

நம் மூட நம்பிக்கைகளின் மேல் நமக்குள்ள நம்பிக்கை அதை வலுவடையைச் செய்யும். சமர்ப்பணம் அதன் வலிமையைக் குறைத்து அதைச் செயலிழக்கச் செய்யும். மனம், காலம், அகந்தை மற்றும் சிறியது (Mind, Time, Ego, Finite) இவற்றின் மீது சக்தி செறிந்து ஒருங்கிணைந்ததால் எழுந்தது நம் மேல்மனம். சமர்ப்பணம் அச்செறிவை உடைத்து மேல் மனத்தை அதன் ஸ்தால் நிலையிலிருந்து சூட்சம் நிலைக்கு உயர்த்தி பிரபஞ்சம் முழுவதும் வியாபிக்கச் செய்யும். சக்தி (concentration) செறிந்த அம்சம் முழுமையிலிருந்து பிரிந்து தனித்து விலகி வளர்ச்சியடையும். அது சிறிய வளர்ச்சி. சக்தி சுதந்திரமானால் அது ஆத்மாவைத் தொடும். ஆத்மா அவ்வனுபவத்தால் பரிணாமம் அடையும். ஸ்தாலம் (gross) முரட்டுத் தன்மை கொண்டது. ஸ்தாலம் சூட்சமானால் (subtle) அதன் முரட்டுத் தன்மை அகன்று விடும். காரணம் (causal) ரூபங்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் காலத்தில் ஏற்படுத்தி, மனத்தின் வழியே இடமாகிறது. காரணம் வாழ்வை மனத்திலிருந்து பிரித்து பல உயர் நிலைகள் வழியாக சத்திய ஜீவியத்தை அடைகிறது. இம்முயற்சியில் சிறியது (finite), கிடைத்த சிறிய திறப்பின் மூலம் தன் பொய்யை விடுத்து உயர் பண்புகளை நாடுகிறது. சிறியதன் பண்பு அதன் இருண்ட பொய்யாகும். அதை ஒளியின் வழியாக மட்டுமே எதிர்கொள்ள முடியும். பொய் இருளின் வழியாக பண்புகளை நாட தீமையை உருவாக்கி எழுப்புகிறது. இத்தீமையைப் போராடும் வலிமையோ, திருவுருமாற்றும் சக்தியோ மனத்தின் உண்மைக்கில்லை. சத்திய ஜீவியத்திற்கே உண்டு. சிருஷ்டி படிப்படியாக கீழிறங்கி மனத்தை அடைந்தவுடன் பிரிந்து, பிரிந்து வளர்ந்து,

நாமே நமது உலகம்.

பிரிந்த பிரிவினையால் செயல்படுகிறது. பிரிவினை செயலைப் பிரிந்து பகுதியாக்குகிறது. பகுதி அறியாமையால் அடுத்த பகுதியைத் தனக்கு எதிரானதாக அறிகிறது. அறியாமை எதிர்ப்பை ஏற்படுத்துகிறது, அது மேலும் கீழிறங்கி ஜடத்தன்மை பெறுகிறது. ஜடத்தில் செயலின்மைதடையை உருவாக்குகிறது. பிரிவினை சக்தி மற்றும் ஜீவியம்; ஞானம் மற்றும் உறுதி; ஆன்மா மற்றும் ஜடம் இவற்றில் முழுமை பெறுகிறது. மனிதன் தனக்குள் ஜடமாகி விட்ட இறைவனைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். தானே இறைவன் என அறிய வேண்டும். வாழ்வை தெய்வீகமாக்க வேண்டும். உடலில் இறை ஜக்கியத்தைப் பெற வேண்டும். இதுவே மனிதனுக்கு இன்றுவரை புலப்படாத ரகசியம். தன் பொருளால், தான் செய்த மனிதன் என்ற ரூபத்துள், தன்னிச்சையால் இழந்து மறந்த தன்னை, இறைவன் தேடிக் கண்டடைவது சிருஷ்டியில் லீலை. மனிதனுக்குள் புதைந்து கிடக்கும் சத்தியம் இறைவன். நாம் சுய ஞானம் பெற நமக்குள் நம்மைத் தேடுகிறோம். மனிதன் தன்னை விடுத்து சத்தியத்தைத் தேடினால் இறைவன் அகப்படுவான்.

அதன் முதற்கட்டம் தேடும் ஆர்வம் அளவு கடந்து, நம் ஆன்மாவைத் தொட்டு ஆன்மா மலர்ச்சியடைந்து அதன் பொலிவு நம் மனத்தைத் தொட்டு எழுப்பும் இனிமையை நாம் உணர்வது. இனிமை பிரம்மத்தின் இயல்பு, இனிமை மனத்தில் இறைவனின் பண்பு, இனிமை வாழ்வில் உற்சாகம், இனிமை சந்தோஷம், இனிமை செயலில் புதியன் படைக்கும் திறன். இனிமை ஆன்மாவின் மலர்ச்சியானால் பிரிவினை மறைந்து சக்தி ஒருங்கிணைந்து சத்திய ஜீவியத்தைத் தொட்டு வாழ்வை தெய்வீக வாழ்வாக்கும்.

வீடு, குடும்பம் என்பது பிரச்சனைகளால் நிறைந்தது. பிரச்சனைகள் நம் மனத்தைப் பூதாகாரமாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ளதால் பிரச்சனையே வாழ்வு என எண்ணி வாழ்கிறோம். பிரச்சனைகளே மனத்தில் இருப்பதால் மனம்

உலகம் சுருங்கி ஒருவராவதும் உண்டு.

வெறுத்துச் சுருங்கி கறுத்துக் கடுமையாகிறது. இதனால் பிரச்சனை வளர்கிறது. என்ன பிரச்சனை, தீர்வு என்ற தெளிவு எழு முடியாத நிலையில் தவறான அணுகுமுறையால் பிரச்சனைவளர்ந்து நம்மைவிடப் பெரிதாகிறது. பிரச்சனையைக் கருதுவதை மனம் கைவிட்டு அன்னையை அழைத்தால், அதிகமாக அழைக்க முயற்சி செய்தால், அம்முயற்சி சிறிது பலித்தால் தெம்பு வரும். தெம்பு அன்னையை அதிகமாக அழைக்க உதவும். அதிகமான அழைப்பு அதிகமான தெம்பாகும். தெம்பு கூடி, அழைப்பு உயர்ந்தால் அது அன்னையை அடையும். பிரச்சனை கரைய வழி ஏற்படும்.

வீடு தியான் மையமானால் அங்குத் தெம்பு அளவு கடந்து இருக்கும். அழைப்பு ஏற்பட்டு நிலையாகத் தங்கி செறிந்திருக்கும். மௌனம் ரீங்காரமிடும். அது போன்ற இடங்களில் அன்னையை அழைத்தவுடன் அன்னை ஓடோடி வருவதை அன்பர்கள் நிதர்சனமாக உணர முடியும். அந்த இடங்களில் முறையிடும் சிரமங்கள் உடனே மறையும்.

ஜடத்தை மனம் ஏற்படுத்தியது, மனம் விலகினால் ஜடம் இருக்காது - If there is no mind, there is no matter - என்று ஸைப் டிவைன் கூறுகிறது. மனம் விலகினால் ஆன்மா வெளி வருவதால் சிரமம் மறைகிறது. மனம் விலகுவது என்பது பெரிய ஆத்மாக்களுக்கும் எனிதில் சித்திக்காத ஓன்று. சாதாரண அன்பர்களுக்கு எப்படிச் சாத்தியம்? அன்னையை அழைத்து அழைப்பில் மனம் லயித்தால், லயித்தது தொடர்ந்தால், மனம் மௌனமாகி எண்ணங்கள் அகன்று மௌனம் ஏற்பட்டது தெரியும். இந்த நிலை தொடர்ந்தால் அது பெரிய விஷயம்.

மௌனத்தில் மனம் தெளிந்து, திரை விலகி, ஞானம் மெல்ல மனத்தை ஆக்கிரமிக்கும் நிலை அது. அது போன்ற நேரம் பிரச்சனை, பிரச்சனையை ஏற்படுத்தியவர், பிரச்சனைக்குரியவர் அதாவது நாம், இவை மூன்றும் நம்முள்

உள்ளத்தை நிரப்புவது உலகம்.

ஒருங்கிணையும். அதன் முதல் கட்டம் பிரச்சனையை ஆரம்பித்தது நாமே என்பது விளங்கும். அடுத்த கட்டம், குறையை ஏற்படுத்தியது நாம் எனக் கண்டு கொண்டதால், அதை ஏற்படுத்தியவர் ஒரு கருவியே எனப் புரிந்து அவர் மீது நமக்கேற்பட்ட குறை அவசியமற்றது என்பது தெளிவாகும். அதற்கும் அடுத்த கட்டமாக, இக்குறை நமக்கேற்பட்ட நிறைக்கு அஸ்திவாரம் என்றும் நாம் நிறையை குறை வழியாகப் பெறுகிறோம் என்றும் புரியும். இதையும் தாண்டிய கட்டம் உண்டு. அது குறையும் நிறையும் ஒன்றே என்றறிவது. இது புரிந்தால் நமக்குள் சந்தோஷம் எழும்.

எதையும் செய்யாவிட்டால் குறை என்று ஒன்று எழப்போவதில்லை. நாம் ஒன்றைச்சிறப்பாகச் செய்ய விருப்பப்படுகிறோம். ஆனால் அதற்குண்டான் அறிவு இல்லை என்பதால் அதில் குறை எழுகிறது. எனவே, குறை எழுவது நல்ல விஷயம். இப்படிப் புரிந்தால் குறை நிறையாகிறது. குறை குறையல்ல, முழுமை பெறாத நிறை. குறை நம் முன்னேற்றத்திற்கு அவசியம். நிறையை மட்டும் அறிந்து ஒரு விஷயத்தைச் செய்ய முற்படும் மனிதன் அதில் குறை எழுந்தபின் ஒரு விஷயத்தில் உள்ள குறை நிறை இரண்டையும் அறிகிறான். இது அறிவு முழுமை பெறும் மார்க்கம். அனுபவத்திற்கு மிக அவசியம். அனுபவம் ஞானம் தரும். இப்படியாக அவன் படிப்படியாக அனுபவம் வழி ஞானம் பெறுகிறான். அனுபவம் பெரும் பாடம். அனுபவத்தை நாமே நமக்கு ஏற்படுத்த வாய்ப்பில்லை. அனுபவம் வெளியிலிருந்து அடுத்தவர் வழியாக நாம் பெறுவது. நம் குறை நம் பரிணாமத்திற்கு அவசியம் என்று புரிவது போல் பிறர் குறை அவர்பரிணாமத்திற்கு அத்தியாவசியம் எனவும் புரிய வேண்டும். சிறியவனாகி அறியாமையில் உழலாமல் எவரும் பெரியவராகி அனுபவம் பெற இயலாது. இது வாழ்வின் சட்டம். இது புரிந்தால் அடுத்தவர் மேல் நம் மனத்தில் குறை எழாது.

இறைவன் என் சேவகன் என்பது பிரார்த்தனையின் கொள்கை.

நம்மிடம் உள்ள குறைகளுக்கு வேதனைப்படுவதற்குப் பதிலாக நிறைகளை நினைத்து சந்தோஷப்படலாம். இதையே அடுத்தவருக்கும் செய்ய வேண்டும். நம் மனத்தில் வராத குறைகள் குறைகளே அல்ல. சந்தோஷப்படும் நிறைகள் முழு நிறைகளாக இல்லாவிட்டாலும் ஒரு நாள் நிறைகளாக மாறும் நிலை எழும். அடுத்தவர் மேல் குறை, கோபம் எழாத உள்ளத்தில் அன்பு உற்பத்தியாகும், அன்பு எழுவது கடுமை விலகுவது. பிரச்சனை, சிரமம் என்பதெல்லாம் நாம் இந்த ஞானத்தைப் பெறுவதற்காக, நாம் நம்மை அறிவதற்காக இறைவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட லீலை என்பது முடிவான தத்துவம்.

கடுமை, கொடுமையாக இருந்த நிலை இன்று மாறி, தனி மனிதனுக்கு உள்ள உரிமைகளைச் சமூகம் பெற்றுத் தரும் நிலையில் காலம் முன்னேறி விட்டது. இந்த நிலையில் வாழ்க்கையில் நிறைவு ஏற்பட்டுள்ளதால் மனிதனுக்கு அடுத்தவர் உதவி தேவையில்லை என்றாகி விட்டது. இது அவன் வாழ்க்கையில் புறத்தேவைகளுக்குச் சரி. நம் அகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் நம்மை அறிய அடுத்தவர் உதவி நமக்கு மிக்க அவசியம். நாம் நம் குடும்பத்தை அறியலாம், உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள், நாம் வாழும் சமூகம் இவற்றை அறியலாம், நம் ஊரையும், நாட்டையும் அறியலாம், நம் உலகை, இப்பிரபஞ்சத்தை அறியலாம். இது எதுவும் நம்மை அறிந்ததாகாது. இவை ஒவ்வொன்றும் நம்மோடு தொடர்பு கொள்ளும் இடம் உண்டு. அந்த இடத்தில் அவற்றை அறிந்து அவைகளோடு நம் தொடர்பை அறிந்து, அத்தொடர்பால் நம்மை அறிந்தால், அது நாம் நம்மை அறிவதாகும். அவ்விடங்களில் நமக்குச் சுமுகம் இருந்தால் தொடர்பு சிறப்பாகவும், சுமுகம் இல்லாமல் முரண்படும் இடங்களில் தொடர்பு எதிராகவும் இருக்கும். அததற்குரிய பலனை மட்டுமே வாழ்வு தரும் என்பது இங்கு நிதர்சனமான உண்மை.

பிரார்த்தனை சிருஷ்டியை மாற்ற முயலும்.

டார்சியைப் பற்றிய அவதாறுகளைக் கேட்கும் ஆவல் எலிசபெத்திற்கு இருந்ததால் விக்காம் கூறியவை அவனுக்கு ரூசித்தன. டார்சியைப் பற்றிய தவறான எண்ணம் விக்காமை அனைவரையும் விடுத்து எலிசபெத்திடம் அழைத்து வந்து அவள் கேட்கப் பிரியப்படும் விஷயங்களைக் கூற வைத்தது. இக்குறையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவன் அவனை ஏமாற்றினான். அவனும் ஏமாந்தாள். இது யார் குறை? நம் மனத்தில் குறையில்லை எனில் அடுத்தவர் நம்மை பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. அக்குறை எந்த விஷயத்தில், எந்த அளவில் இருந்தாலும் மனத்தில் இனிமை எழ வாய்ப்பில்லை. நம் எண்ணத்தை அடுத்தவர் எண்ணமாக அறிவது மனிதனின் அடிப்படை அறியாமை. இது மூடநம்பிக்கையின் மூலம். இது அகன்றால் ஆன்மா வெளிவந்து உள்ளம் இனிக்கும். தெம்பு அதிகரிக்கும். அதிகரிக்கும் தெம்பு ஞானம் தரும். தியான மையம் நடத்தும் அன்பர்கள் பிறர் கூறுவது அனைத்தையும் தம் மனத்தின் பிரதிபலிப்பாக ஏற்க முயன்றால், ஏற்றதை மாற்ற முன்வந்தால் அவர் வாழ்வில் இனிமை எழுந்து நடப்பதெல்லாம் அற்புதமாகும். இதைத் தியான மையச் சூழல் அனைவருக்கும் பெற்றுத் தரும்.

அன்னையிடம், நம் போன்ற அனைவரை விடவும் நாம் வாழ்வில் தாமதமாக ஆரம்பிக்கலாம், வித்தியாசமாக இருக்கலாம், தடுக்கி விழலாம், தோல்வியுறலாம், நம்பிக்கை இழக்கலாம், இவையெல்லாம் இருந்தாலும் வெற்றி பெறலாம். தேவை உண்மை மட்டுமே. அது இருந்தால் எதையும் சாதிக்கலாம். வாழ்வின் சட்டங்கள் சமூகம் இயற்றியது. நாம் அவற்றைப் பின்பற்றலாம், பின்பற்றாமலும் போகலாம். அதற்கும் அன்னை பலிப்பதற்கும் எந்த விதத் தொடர்பும் இல்லை. மனிதனாக இருக்கும் எந்த மனிதனுக்கும் வாழ்வு உண்டோ இல்லையோ, நிச்சயம் அன்னை உண்டு.

அடுத்தவரை நம்போல் நினைக்காவிட்டால் நமக்குள் எழுவது கடுமை. நம் பேச்சை அடுத்தவர் கேட்காவிட்டால்

எழுவது கடுமை. நாம் செய்வதற்குப் பிரதியுபகாரம் எதிர்பார்த்தால் எழுவது கடுமை. வேலை செய்யும் நிரப்பந்தம் கடுமை. கட்டுப்பாடு கடுமை, மாற்றம் கடுமை, கோபம் கடுமை, கோள் கடுமை, பொய் கடுமை, திருட்டு கடுமை, பொறாமை கடுமை, தரித்திரம் கடுமை, நல்ல விஷயத்திற்குச் சந்தோஷம் எழுதது கடுமை, இயலாமை கடுமை, ஈயாமை கடுமை, சோம்பல் கடுமை, ஆசை கடுமை, ஆபாசம் கடுமை, எதிர்பார்ப்பு கடுமை, ஏமாற்றுதல் கடுமை, அறியாமை கடுமை, கடுமைக்கு இனிமையும் கடுமை, அறிவு மட்டுமே இனிமை.

நம்மையோ அடுத்தவரையோ அறிவது ஒன்றும் அவ்வளவு கடினம் அல்ல. நம்மால் அடுத்தவருக்குப் பயனில்லை எனும் இடத்தில் நாம் அவரை அறியலாம். அவரால் நமக்குப் பயனில்லாத இடத்தில் நாம் நம்மை அறியலாம். யார் எப்படி இருந்தாலும், கடுமையை எல்லா இடங்களிலும் அகற்றி எங்கும் எல்லோரிடத்தும் இனிமையை உணர்பவன் அன்பன். அவன் தியான மையம் ஆரம்பிக்கும் முழுத் தகுதியடையவன்.

ஒக்ஜிஜீல்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனித வாழ்வை வானுலக வாழ்வாக்கி வாழ்ந்த வேத காலத்து ரிஷிகள் தூர்த்து நட்சத்திரங்கள். அவர்களுடைய வேத வாக்கு வேத இரகச்யமாயிருக்கிறது. அவர்களுடைய சொல் வழக்கில் இல்லை. யுகங்கள் கடந்தால், யுகதர்மம் மாறி விடுகிறது. வேத ரிஷிகளுடைய இலட்சியத்தை இன்றைய உலகுக்குப் புரியும் வகையில் புதிய பாதை அமைப்பதே யோக சாதகனின் பணி.

சந்தோஷப்பட்டால் சரி.

அன்பர் அனுபவம்

பத்மபிரியா, கும்பகோணம்

நான் 1995-ஆம் ஆண்டு திரு. Jagannathan அவர்கள் மூலம் ஸ்ரீ அன்னையை தெரிந்துகொண்டு கும்பகோணம் தியான மைய தியானக் கூடலில் கலந்துகொள்வேன். பிறகு, என் தோழி ஹரிணியின் அம்மா மூலம் பல புத்தகங்களைப் படித்து அன்னையிடம் நெருங்கி வந்தேன். அன்னையின் அருளால் இன்று நான் நல்ல வேலையில் உள்ளேன்.

எனக்கு 2011-ஆம் வருடத்திலிருந்து மைக்ரேன் என்று சொல்லப்படும் ஒற்றைத் தலைவலி இருந்தது. அந்தத் தலைவலியால் நான் பல நேரங்களில் அமைதி இழந்து, மனம் சோர்வடைந்து மிகவும் துன்பம் அனுபவித்து உள்ளேன். நிறைய மருத்துவர்களை அனுகி ஆலோசனை கேட்டும், Pain killer tablets போட்டும் temporary relief தான் கிடைத்தது. என்னுடைய இந்த தலைவலி அலுவலகத்தில் உள்ள எல்லாத் தரப்பினருக்கும் தெரிந்த விஷயமாக இருந்தது. அந்த அளவிற்கு வலியுடன் அவதிப்பட்டிருக்கிறேன். மே மாதம் 2nd Sunday Meditation-ற்கு வருவதற்கு முதல் நாளிலிருந்து தலைவலி மிகமிக அதிகமாக இருந்தது. இரவு தூக்கமில்லை. ஞாயிறு அன்று நான் எப்படி வருவேன் என்று தெரியாத நிலையில் இருந்தேன். ஞாயிறு அன்று காலை manage செய்து கிளம்பி வந்துவிட்டேன். மிகமிக சோர்வாக feel செய்தேன். அன்று Meditation-ல் என் உடல்நலத்திற்காகப் பிரார்த்தனை செய்தேன். என்னையும் மீறி அழுது கொண்டிருந்தேன். என்னால் எந்த நிகழ்ச்சியிலும் முழுக் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. அப்போது, தியான மையத்தில் lemon juice கொடுத்தார்கள். பொதுவாக தலைவலி இருப்பதால் நான் lemon சாப்பிட யோசனை செய்வேன். ஆனால், அன்று எடுத்துக் கொண்டேன். அதை வைத்துக் கொண்டு மதரிடம் மானசீகமாகப்

தவறு சரியாகும். சரியானதும் தவறாகும்.

பிரார்த்தனை செய்தேன். மதர் எனக்கு எவ்வளவு treatment மற்றும் மாத்திரைகளை எடுத்தும் தலைவலி போகவில்லை. இந்த lemon juice நீங்கள் எனக்குக் கொடுத்த மருந்தாக நினைத்து இன்று குடிக்கின்றேன். எனக்கு இந்த தலைவலி குணமாக வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்தேன். நிகழ்ச்சிகள் முடிந்து வீட்டிற்கு சென்றேன். அன்னையின் அருளால் மட்டுமே அன்று நான் வர முடிந்தது. வீட்டிற்கு வந்தவுடன் எந்த ஒரு மாத்திரையும் சாப்பிடவில்லை. அன்று, மாலைக்கு மேல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தலைவலி குறைய ஆரம்பித்தது. அதோடு தலைவலி நிரந்தரமாக என்னை விட்டு அகன்று விட்டது. இன்றுவரையில் வலியின் சுவடே இல்லை. மதர் எனக்கு முற்றிலுமாகத் தலைவலியை நீக்கிவிட்டார்.

நன்றி.

ஏஜன்ஸீஸ்

ஜீவிய மணி

‘இந்தியா புண்ணிய பூமி. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக ஆத்மீகம் வளர்ந்த நாடு. உலகத்தின் குரு. பலமாக வளர்ந்து பெருமையற்று உலகத்தின் தலைமை வகிக்கக் கூடிய நாடு இந்தியா ஒன்றே. ஆங்கிலேயர்கள் இங்கு வந்து அளவுகடந்து தங்கிவிட்டார்கள். அவர்களோடு தொடர்புள்ள இந்தியா தன் அழகை இழந்தது. இன்னும் மிகுதி அவர்களுடைய தொடர்பால் பாதிக்கப்படாமலிருக்கிறது. மேலை நாடுகளை இந்தியா பின்பற்றக் கூடாது. இந்தியாவின் தலைமையை உலகம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்திய விவசாயிக்கு ஐரோப்பிய மேதையைவிட ஆத்மீகம் புரியும். ஆண்டவனுக்கு அந்த மேதையை விட இந்திய விவசாயியே உகந்த புதல்வன். இந்தியர்களுக்கு சுபாவத்திலேயே ஆத்மீகத்தைப் பொறுத்தவரை எது சரி, எது தப்ப என்ற உள்ளுணர்வு உண்டு’ என்று அன்னை இந்தியாவின் ஆத்மீகப் பெருமையை உலகம் அறியுமாறு கூறியுள்ளார்.

நிறைவு நிலைக்குரியது.

ஆன்மீகத்திற்கு அவசியமான பெருந்தன்மை

மூலம்: திரு. கர்மயோகி

சொற்பொழிவாற்றியவர்: திரு. N. அசோகன்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 19.08.18 (Ranipet Centre)

அந்தந்தத் தொழிலுக்குரிய குண விசேஷம் ஒன்றுண்டு என்பதைப்போல் ஆன்மீகத்திற்கே உள்ள குணவிசேஷம் பெருந்தன்மையாகும். வழக்கறிஞருக்கு அறிவு கூர்மை வேண்டும். ஆசிரியர் தொழிலுக்குப் போதிப்பதில் ஆர்வம் வேண்டும். அரசியலுக்குத் தலைமை வேண்டும். வியாபாரத்திற்குப் பணம், பொருள், தொழிலாளர்கள் என்று இவற்றை எல்லாம் manage செய்யத் தெரிய வேண்டும். ஆன்மீகத்தில் சாதிப்பதற்கு அடிப்படையில் உண்மை இருக்க வேண்டும். அப்படி உண்மை நிலையை நாம் நிலைநிறுத்திக் கொண்டால், எந்த வேலையாக இருந்தாலும், அதற்குத் தேவையான திறமை தானே வரும். ஆன்மீகம் என்பது மௌனம், அமைதி, அனந்தம், ஓற்றுமை, நன்மை, அன்பு, அழகு, ஆனந்தம் என்று பலவகைகளாக வெளிப்படும். ஆன்மீகம் சம்பந்தப்பட்ட வேலையாக இருந்தால், அந்த நேரத்திற்குத் தேவையான உதாரகுணமாக அது வெளிப்படும். ஏசுநாதருக்கு ஐட்டாஸ் துரோகமே செய்தார். பீட்டர் அவரை எனக்குத் தெரியாது என்றே சொல்லிவிட்டார். இறுதியாக அவருடன் உணவருந்தும்போது ஏசுநாதர் இருவரையும் குறிப்பிட்டார். அவர்களைப்பற்றிப் பேசினாரே தவிர அவர்கள்மேல் எரிச்சல் படவில்லை. அந்நேரம் அவர் வெளிப்படுத்திய அமைதி பீட்டரைத் தன் தவற்றை ஒத்துக்கொள்ள வைத்தது. அவரை சிலுவையில் அறைபவர்கள் என்ன செய்கிறோம் என்று தெரியாமல் செய்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை மன்னித்தருள வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டார். ஆன்மீகத்தில் ஏமாற்றத்திற்கோ, எரிச்சலுக்கோ,

அறிவும் சந்தோஷமும் ஆண்டவனாகும்.

பொறுமையின்மைக்கோ இடமில்லை. இவற்றிற்கெல்லாம் எதிர்மாறாக பெருந்தன்மை பிரதான குணமாக இருக்கிறது. அந்தப் பெருந்தன்மையிலிருந்துதான் அருளே வருகிறது. அருள் கருணையின் பிறப்பிடம். இராவணன் நிராயுதபாணியாக நின்ற போது, இராமபிரான் அவனைக் கொல்ல மறுத்தார். பெருந்தன்மை மற்றவர்களின் குறைகளைக் கண்டுகொள்வதில்லை. பொறாமை, சந்தேகம் என்றிவைகளால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆசை ஆன்மீகத்தைப் பொதுவாகத் தீண்டுவதில்லை. அப்படியே தீண்டினாலும் அந்த ஆசை ஆனந்தமாகத் திருவுருமாறி விடும். ஆன்மீகத்திற்கு அடுத்தவர் பொருளை கவர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணமே வருவதில்லை. அளவுகடந்த பொறுமை என்பதுதான் ஆன்மீகத்தின் சிறப்பம்சம். ஒரு ஆன்மீக குணம் படைத்தப் பெண் தன் கணவன் சொல்லும் பொய்யை கேட்டுக் கொள்வாள். அவள் அப்படிக் கேட்டுக் கொள்வதால், எதைச் சொன்னாலும் நம்புவாள் என்று அவன் எடுத்துக் கொள்வான். வக்கிர புத்தி கொண்ட கணவன்மார்கள் தன் மனைவியிடமே இன்னொருத்தியை மனைவியாக்கும் படி கேட்டுக் கொள்வார்கள். பயந்த சுபாவம் கொண்ட பெண்கள் இதற்கும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். ஆன்மீக குணம் படைத்த பெண்கள் கணவன்களை திருப்திப்படுத்த இதையும் செய்து தங்கள் ஆன்மீகப் பக்குவத்தை மேலும் உயர்த்திக் கொள்வார்கள். நளாயினி தன் கணவன் இப்படியொரு விருப்பம் தெரிவித்தபோது அதற்கும் சம்மதித்து தொழு நோயாளியான தன் கணவனை ஒரு கூடையில் வைத்து தலைமேல் அக்கூடையைச் சுமந்து கொண்டு விலைமகள் வீட்டிற்குச் சென்றதாகக் கதை கூறுகிறது. தடம்மாறி வாழ்க்கையை வீணாடித்துக் கொள்ளும் இளைஞர்கள் இலட்சியவாதியான தன் தந்தைகளைத் தம்முடைய அற்ப சந்தோஷத்திற்காக அவருடைய இலட்சியத்தையும் தியாகம் செய்யச் சொல்லிக் கேட்பதுண்டு. அன்னை அன்பராகிய ஒரு இளம்பெண் தன்

கயமை கறைப்படுத்தும்.

தந்தையார் ஏற்றுக் கொள்ளாத தன் காதலனையே மணம் முடித்து வைக்கச் சொன்னார். அவரும் ஒத்துக்கொண்டு 10,00,000 ரூபாய் செலவு செய்து திருமணத்தை நடத்தி வைத்தார். மேற்கொண்டு 20,00,000 ரூபாய் அந்த மணமகன் கேட்டார். பெண் மனமுடைந்து விவாகரத்து வாங்கிக் கொண்டார். அதே பெண்ணிற்கு அவளுடைய தந்தையார் மறுமணம் செய்து வைத்தார். இதையெல்லாம் செய்வதற்குக் கண்டிப்பாக தகப்பனாருக்கு ஒரு பெரிய ஆன்மீக பெருந்தன்மை தேவைப்படுகிறது. ஒரு மட்டமான ஏழை குடும்பத்தில் பிறந்த ஒரு பெண் பண்பு நிறைந்த ஒரு பெரிய குடும்பத்திற்கு மணமாகிப் போனாள். குடும்பத்தில் புதியதாக வருபவர்களின் குணக்குறைகளை அவர்கள் கண்டு கொள்வதில்லை. ஆனால் இவரோ தன் கணவனின் நல்ல குணங்களை மறந்து இல்லாத குறைகளைல்லாம் அவருக்கு இருப்பதுபோல் கற்பனை புகார் செய்தாள். ஒருமறை அவள் தன் கணவனிடம் எங்கள் குடும்பத்து ஆட்கள்போல் நீங்கள் ஆடை உடுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினாள். அவர் சற்றுத் தயங்கி பிறகு அதையும் செய்ய முன்வந்தார். அந்த நேரம் வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினர் காதில் இது விழுந்தது. அவர் அதிர்ச்சியடைந்து அப்படி வேட்டிக் கட்டுவது ‘சோதா பசங்க கட்டாயிற்றே’ என்றார். உடனடியாக அந்தப் பெண் பின்வாங்கினார்.

தன் மாமனாரின் சொத்து ஏலம் போவதை ஒருவர் தடுத்து அதைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்தார். இதற்கு நிறைய செலவாகியது என்றாலும் அவர் தன் மாமனாரிடம் எந்தத் தொகையும் கேட்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட பெருந்தன்மை ஆன்மீக அம்சமுள்ளவரிடம் தான் காணப்படும். சாதாரணமாக நல்லவர்களாக இருப்பவர்கள் நல்ல காரியங்கள் நிறைய செய்வார்கள். ஆனால் பிரதிபலனாக எதையும் எதிர்பார்ப்பார்கள். Admission கிடைக்க சிரமமான பள்ளிகளில் தன் செலவாக்கைப் பயன்படுத்தி admission வாங்கித் தருபவருமுண்டு. அதை

பொறுமை நிதானம் தரும்.

நல்லெண்ணத்தின் அடையாளமாக நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த உதவியை செய்தவர் சில மாதங்கள் கழித்துத் தமிழ்மையை தொழிலில் வந்துள்ள சிரமத்தை சமாளிக்க சில லட்சங்கள் கடன் கேட்பதுமுண்டு. Admission விஷயத்தில் செய்த உதவியை நினைத்துப் பார்த்து, அதற்குப் பிரதிபலனாக இக்கடனைக் கேட்கிறார் என்று நினைத்து கடன் கொடுப்பவருமுண்டு. ஆன்மீகப் பெருந்தன்மையில் இந்தப் பிரதிபலனை எதிர்பார்க்காத இடமுமுண்டு. அன்னையிடம் வேலை செய்த பணிப் பெண் ஒருவருக்கு ஒரு குழந்தை இருந்தது. அந்தக் குழந்தையை வளர்ப்பதில் அன்னை ஆர்வம் காட்டினார். தானே அவனைக் குளிப்பாட்டியும் விடுவாராம். அவனை படிக்க வைத்துத் திருமணமும் செய்து வைத்து, ஆசிரமத்திலேயே வேலையையும் கொடுத்து ஆசிரம செலவிலேயே தங்குவதற்கு வீடும் ஏற்பாடு செய்தார். அவர் பெற்ற பின்னைகளை ஆசிரம பள்ளிலேயே படிக்க வைத்தார். இதெல்லாம் போதாதென்று அவருக்கு மாதாந்திர பாக்கெட் allowance-ஆக 70 ரூபாய் வழங்கினார். அந்த நாட்களில் அது ஒரு பட்டதாரியின் சம்பளமாகும். ஆசிரம workshop-இல் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலை Purchasing Officer வேலையாகும். சாதகர்கள் purchase-க்காக கொடுக்கப்படும் தொகையை அவர் பாக்கெட்டில் போட்டுக் கொள்வதாகக் குறை சொன்னார்கள். ஆனால் அன்னை அந்தக் குறைகளைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. சில வருடங்கள் கழித்து இப்படிச் சேமித்த சேமிப்புகளை எல்லாம் திரட்டி அவர் தான் குடியிருந்த வீட்டையே வாங்கினார். இனிமேல் வீட்டு வாடகையாவது கேட்க மாட்டார் என்று சாதகர்கள் நிம்மதியடைந்தார்கள்.

ஆனால் எல்லோரும் அதிர்ச்சியடையும் வகையில் அவர் தொடர்ந்து வாடகை வேண்டும் என்று கேட்டார். அன்னை வாடகை கொடுக்கமாட்டார் என்று சாதகர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் அனைவரும் அதிசயிக்கும்படி அன்னை அந்த

பற்றறுத்தால் நிதானம் நிறந்தரமாகும்.

ஆசிரமவாசி கேட்ட வாடகையைக் கொடுத்தார். இதை நாம் எப்படி புரிந்துகொள்வது? ஒருவருக்கு popularity கிடைக்கலாம். ஆனால் கூட வேலை செய்யவரிடையே அது கிடைக்காது. அங்குதான் போட்டி மனப்பான்மை அதிகமாக இருக்கும். 1950-இல் Junior Engineer-க்கு மாத சம்பளம் 175 ரூ. ஆகும். இராஜாஜி பொதுப்பணித்துறையை மிகவும் ஊழல் நிறைந்த துறையாக வர்ணித்தார். அந்த நாட்களிலேயே 200 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரி இலட்ச ரூபாய் பெறுமானமுள்ள திட்டத்திற்கு அங்கீராம் வழங்குவார். சம்பளமே 200 ரூபாயுள்ளபோது இலட்ச ரூபாய் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டுமென்றால், ஊழல் கண்டிப்பாக இம்மாதிரி இடங்களில் தலையெடுக்கும். அப்போது இலட்ச ரூபாயாக இருந்தது இப்போதெல்லாம் கோடிக்கணக்கில் பேசப்படுகிறது. அந்நாட்களில் நிறைய அதிகாரிகள் நேர்மையாகவும், காச வாங்காமலும் இருந்தார்கள். ஒரு Junior Engineer மலைச் சரிவில் ஒரு தடுப்புச் சுவர் எழுப்பி ஒரு ஏரியை உண்டாக்க முயற்சி செய்தார். அது புறம்போக்கு நிலம். உள்ளூர் பணக்காரர் ஒருவர் அந்த இடத்தை ஆக்கிரமித்து விவசாயம் செய்துகொண்டிருந்தார். அவர் பத்தாயிரம் ரூபாயுடன் வந்து J.E-யைப் பார்த்து அந்த எண்ணத்தைக் கைவிடுமாறு கூறினார். அதிகாரி தொகையை வாங்க மறுத்தார். அவர் உடனேயே இவருக்கு மேலதிகாரியாக இருந்த R.D.O-வைப் பார்த்து J.E வாங்க மறுக்கிறார். நீங்களாவது வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று தொகையை நீட்டினார். இவரும் பணத்தை வாங்க மறுத்து, நேர்மையாக நடந்துகொண்ட J.E-யைத் தன்னை வந்து பார்க்கும்படி சொல்லியனுப்பினார். அவரைப் பாராட்டி அவருக்கு ஒரு cup tea வழங்கினார். தனக்குக்கீழ் இருந்தவரை அவர் இப்படி பாராட்டியதும், ஒருவகையில் ஆன்மீகப் பெருந்தன்மையாகும்.

பெருந்தன்மையானவர்கள் இங்குமங்குமாக இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். முப்பது வயதைக் கடந்த பெண் ஒருத்திக்கு

இல்லாததைத் தேடுவது இலட்சியம்.

திருமண வரன் ஒன்று வந்தது. அவர் பெருந்தன்மையாக தனக்கு அந்த வரன் வேண்டாம் என்றுகூறி தனக்குப் பதிலாக தன் தங்கையைப் பரிந்துரைத்தான். விவரம் அறிந்த வரன் தான் மூத்தப் பெண்ணை மணப்பதாகவும், தன் தம் பிக்குத் தங்கையை மணம் முடிப்பதாகவும் கூறினான். இத்தகைய பெருந்தன்மையைப் பார்ப்பது உண்மையில் அரிது. Three Musketeers என்ற ஒரு French novel உள்ளது. அக்கதையில் பிரதம மந்திரி ஒருவர் வருகிறார். ஒரு தந்திரம் செய்து இந்த மூன்று வீரர்களையும் கைது செய்கிறார். இந்த மூன்று வீரர்களையும் அடைத்து வைத்த சிறைக்கு அந்தப் பிரதமர் ஒரு வேலையாக வருகிறார். அப்போது அவரை இவர்கள் மூவரும் கடத்திவிடுகிறார்கள். கடத்தியது மட்டுமல்லாமல் ராணிக்கு அவரை ஒரு கடிதமும் எழுதச் சொல்கிறார்கள். அந்த ராணியோ பிரதமருடன் தவறான உறவு வைத்திருக்கிறாள். இப்போது ராணி தான் மாட்டிக் கொண்டதாக உணர்கிறாள். பிரதமர் உயிரைக் காக்க அவர்களின் நிபந்தனைக்கு ஒத்துக் கொள்கிறாள். மூவருடன் இப்போது நான்காவதாக ஒருவரும் சேர்ந்து கொண்டார். ஒருவர் தனக்கு ஜாமீன் வேண்டும் என்றார். அடுத்தவர் Bishop-ஆக வேண்டும் என்றார். மூன்றாமவர் இராணுவக் கேப்டனாக வேண்டும் என்றார். நான்காமவருக்கு என்ன வேண்டும் என்று ராணி கேட்கிறார். அவர் தனக்கு எதுவுமே வேண்டாம் என்று கூறினாராம். கேட்டால் எதுவும் கிடைக்கும் என்ற சூழ்நிலையில் தனக்கு எதுவும் வேண்டாம் என்று ஒருவர் சொன்னால், அது ராணிக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அப்படிச் சொன்ன நான்காவது வீரன் உண்மையிலேயே பெருந்தன்மை உள்ளவன்தான். மேற்கூறிய உதாரணங்கள் எல்லாம் தனிப்பட்ட நபர்களின் பெருந்தன்மையை காட்டுகிறது. இதேப் பெருந்தன்மையை அருள் வெளிப்படுத்தும்போது இதைவிட இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். அருளை ஒரு விஷயத்தில் நாம் ஆர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டால், மேலும் நிறைய கொடுக்க அது திரும்பத் திரும்ப

இருப்பதைப் பாராட்டுவது யதார்த்தம்.

நம்மை நாடிவரும். திரு. கர்மயோகி அவர்கள் SBI-இல் கடன் கேட்டபோது அந்த வங்கிக் கேட்டதைவிட அதிக அளவிற்குக் கடன் sanction செய்திருந்தது. இம்மாதிரி கேட்டதைவிட அதிகமாகக் கடன் கொடுப்பது 1970-இல் மக்கள் கேள்விப்படாத ஒரு விஷயமாகும். முதலில் 45,000/- கடன் வழங்க ஒத்துக் கொண்ட அந்த வங்கி பின்னர் அதை 85,000/- ஆக உயர்த்திக் கொள்ள அவரிடமே கூறியது. ஒரு சில மாதங்கள் கழித்து, பயிர் கடனாக அந்த வங்கி அளித்த தொகை எல்லாம் திருப்பித் தரவேண்டிய நேரம் வந்தது. திரு. கர்மயோகி அவர்களுடைய பரிந்துரையின் பேரில்தான் வங்கி அந்த பயிர் கடன்களையே வழங்கியிருந்தது. ஆனால் அந்தக் கிராமவாசிகள் இதுவரை வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தந்ததேயில்லை. ஆனால் இம்முறை என்ன நினைத்தார்களோ தெரியவில்லை. Loan due-க்கு நான்கு நாட்கள் முன்பே அனைவரும் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்திவிட்டனர். இம்மாதிரி கடனையே திருப்பித் தந்து பழக்கமில்லாத கிராமவாசிகளை முறையாகக் கடனை திருப்பித்தர வைத்தது அருளின் சிறப்பு. எந்த ஒரு நல்ல குணமும் பெருந்தன்மையை உற்பத்தி செய்யும். ஒரு குண விசேஷம் உயர்ந்தது என்றால், அதனுடன் சேர்ந்து மற்ற எல்லா குண விசேஷமும்கூட உயரும்.

Around the world in 80 days என்ற கிராம நாட்களை வரும் ஹீரோ Phileas Fogg இதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணமாக இருக்கிறார். Fogg-க்கு punctuality மிகவும் பிடித்த விஷயமாக இருந்தது. அதோடு சேர்த்து அவர் மிகவும் regular-ஆன பழக்க-வழக்கங்களைக் கொண்டவர். அவருடைய துணி அலமாரியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் pant மற்றும் சட்டைகள் எல்லாம் ஏற்கனவே எந்தத் தேதியில் பயன்படுத்தப்பட்டவை என்ற குறிப்போடு இருக்கும்.

(தொடரும்)

ஒன்னாண்து

உன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்கள் அனைவரும் நியேயாகும்.

அன்னை இலக்கியம் பரிகாரம்

இல. சுந்தரி

எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் எதிர் கொண்டு சமாளிப்பதைவிட, நிர்வாணம் சுதந்தரம் தரும். அதை ஏற்பது தற்கொலைக்குச் சமம். - ஸ்ரீ அன்னை

ஆன்மீகத்தில், மனம் தன் நம்பிக்கைகள் அனைத்தையும் இழப்பது மனத்தின் நிர்வாணம், ஆசைகளை விடுவது உயிரின் நிர்வாணம். உயிரை விடுவது (மரணம்) உடலின் நிர்வாணம். நடைமுறை வாழ்க்கையில் எது நிர்வாணம் எனில் பிரச்சனை வரும்போது மனதால் எரிச்சல் படாமல் இருப்பது (non-reaction) மாமியார் கொடுமை (அல்லது) மருமகள் கொடுமைக்குச் சிறந்த பரிகாரம்.

செப்டம்பர் 2013 - மலர்ந்த ஜீவியம்

நெருங்கிய பாலை சிநேகிதி ழுமா. அவள் பேரக் குழந்தையைத் தொட்டிலில் இடும் விழாவிற்கு மஞ்சுவை அழைத்திருந்தாள்.

விழாவில் கலந்து கொண்டு, குழந்தைக்குப் பரிசுளித்துக் கொஞ்சி மகிழ்ந்துவிட்டு, விருந்து உண்டு விடை பெற்றாள் மஞ்சு.

வீடு திரும்ப ஒரு மணிநேர பஸ் பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டும். பஸ் ஏறியவுடன் ஓரிடத்தில் ஒரு சீட் காலியாக-யிருந்தது. அங்கு அமர்ந்திருந்த நடுத்தர வயது (இவளைப்போல) பெண்மணி நகர்ந்து புன்னகையுடன் இடம் விட்டாள். அப்போதிருந்த மன நிலைக்கு அவள் புன்னகை இதமளித்தது. அவள் ஒரு புத்தகம் படிப்பதில் ஆழ்ந்து விட்டாள். வழக்கம் போல் இவள் தன் மனத்தை அரிக்கும் (Preoccupation) எண்ணங்களில் மூழ்கி விட்டாள்.

சமயோகிதம் மெய்யையும், பொய்யையும் ஏற்கும்.

இவள் மகனுக்கும், தோழியின் மகளைப் போன்ற பருவம்தான். தன் மகனுக்கும் இப்பொழுது ஒரு குழந்தை பிறந்தால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாய் இருக்கும். ஆனால் சில மாதங்களுக்கு முன் அவள் ஜாதகத்தைப் பார்த்த சோதிடர் அவனுக்குப் பிள்ளைப் பேறு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார். இயல்பாகவே கடுமையான அவள் மாமியார் அவளிடம் கடுமையாய் நடந்து கொண்டார். இவள் மகனுக்கோ, பெரிய படிப்பு, உத்யோகம் ஏதுமில்லை. படிக்கும் காலத்தில் படிப்பில் நாட்டமின்றி அலங்கரித்துத் திரிந்தாள். செல்லப் பெண் என்பதால் எடுத்துச் சொன்னால் கேட்டுக் கொள்ள மாட்டாள். எதிர்த்துப் பேசுவாள். பணக்கார வீட்டு மருமகளானாள். இவள் அழகில் கணவனுக்கு மயக்கம்தான். ஆனால் அம்மா பிள்ளை என்பதால் அவனுக்குப் பரிந்து பேசுமாட்டான். எனவே, அவள் மாமியாரைக் கணவனை எதிர்த்துப் பேசுவாள். மிகவும் எரிச்சல் படுவாள். மகனுக்குப் பொறுமையில்லை, அடக்கமில்லை, சரியாக வளர்க்கவில்லை என்று மாமியார் ‘சர்ட்டிபிகேட்’ வழங்கிவிட்டாள். இவள் மகனுக்கு மேலும் எரிச்சல். போனில் அம்மாவிடம், தன் மாமியார் தன்னை எரிச்சலுட்டுவதைச் சொல்லி அழுவாள். பொறுமையாக இரு என்றால், ‘நீ இங்கு இருந்து பார்த்தால் தெரியும்’ என்பாள். எனவே இவளால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. மகளை எப்படித் தேற்றுவது? அவள் வாழ்வில் சுமுகம் வராதா? என்று மனம் வேதனைப்பட்டது.

பக்கத்து சீட் பெண்மணி, புத்தகத்திலிருந்து பார்வையை இவள் பக்கம் திருப்பி, ‘நான் சிறிது கண்மூடி தியானிக்கப் போகிறேன். அதுவரை நீங்கள் வேண்டுமானால் இந்தப் புத்தகத்தைப் பார்த்துக் (படித்துக்) கொண்டிருங்கள்’ என்று ஒரு மாத இதழைக் கொடுத்தாள். இவளும் சிறிது தன் மனக்கவலைகளை மறக்க, அப்புத்தகத்தை வாங்கிப் பிரித்தவுடன் வந்த பக்கத்தில் இவள் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு சொல்வது போல் ஒரு செய்தி வந்தது.

பேசு அழிவது போதாது; பேசும் ஆசை அழிய வேண்டும்.

பிரச்சனை வரும்போது மனதில் எரிச்சல் படாதிருப்பது மாமியார் கொடுமை, மருமகள் கொடுமைக்குச் சிறந்த பரிகாரம். ‘(Non-reaction) எரிச்சல் படாதிருப்பது கொடுமை செய்பவரை - (கொடுமையை) காலத்திற்கும் விலக்கும் என்றிருந்தது.’

இவனுக்கு உடம்பு சிலிர்த்தது. இவள் மனத்தை வாட்டிய துன்பம், இவள் மகள், மாமியார் கொடுமைக்கு ஆளாகி எரிச்சல் படுவது. சரியாக அதற்குப் பதில் கூறுவது போல் பிரித்த பக்கத்தில் தீர்வு கூறும் பரிகாரம் கண்ணில்படுகிறது. இதைத் தற்செயல் நிகழ்வாகக் கொள்ள முடியவில்லை. இறைவன் யாரையோ அனுப்பி பக்கத்தில் உட்கார வைத்து இப்புத்தகத்தையும் கொடுத்தனுப்பியிருப்பார் போலும் என்று எண்ணமிடத் தோன்றுகிறது. தன் மகள் விமலா அவள் மாமியார் கூறும் கடுமொழிகளால் எரிச்சல்படுவதும், பதிலுக்குப் பதில் பேசி கெட்ட பெயர் வாங்குவதும் நினைத்து வேதனைப்பட்ட மனத்திற்கு ஆறுதலாய் இருந்தாலும் இதை எப்படி அவளிடம் சொல்வது, பூனைக்கு யார் மணிக்டுவது? சொன்னால் அவள் பொறுமையுடன் கேட்டுக் கொள்வாளா? ‘நீ இங்கிருந்து பார்த்தால் தெரியும்’ என்பாள்.

ஆனால் மஞ்சுவுக்கோ வலிய இப்படிக் கிடைத்த பரிகாரத்தை விலக்கக் கூடாது என்று தோன்றியது. அப்புத்தகம் தந்த பெண்மணி கணவிழித்து, இவளைப் புன்னைக்குடன் பார்த்து புத்தகத்தைப் பார்த்தீர்களா? பிடித்ததா? என்று நீண்டநாள் பழகியவரைப் போல் அன்புடன் கேட்டாள். அவளிடம் மனம்விட்டுப் பேசத் தோன்றியது.

நல்ல புத்தகம். பயனுள்ள செய்தி கிடைத்தது. ஆனால் அதை எப்படிச் செயல்படுத்துவது என்று தெரியவில்லை என்றாள் மஞ்சு. ‘விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள். நான் உதவ முடியுமா என்று பார்க்கிறேன்’ என்றாள் அந்தப் பெண்மணி. அவள் பேசும் விதமே அவளிடம் நம்பிக்கை ஏற்படுத்துகிறது. இவளும் தன்னிலையை எடுத்துக் கூறுகிறாள். தனக்கு ஒருமகள்

மனித சிகாத்திலிருந்து தெய்வ உச்சிக்குப் போகலாம்.

இருப்பதாகவும், அவள் மணமானவள் என்றும் அவள் ஜாதகப்படி அவளுக்குக் குழந்தை பாக்யம் இல்லை என்பதால் அவள் மாமியார் அவளிடம் கடுமையாய் நடந்து கொள்வதால், மகள் எப்போதும் ஏரிச்சல் படுவதையும், பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கத் தவறுவதையும், செல்லப்பெண் என்பதால் எதையும் கேட்டுக் கொள்ள மறுப்பதையும் கூறி வருந்தினாள்.

‘நீங்கள் இந்த அளவு மனம் விட்டுப் பேசியதால் நானென்று சொல்கிறேன். இந்தப் புத்தகம் (மலர்ந்த ஜீவியம்) பூர் அன்னை என்ற மகா சக்தியின் கோட்பாடுகளை விளக்குவதற்காக எழுதப்படுவது. அந்த மகாசக்தி குறைகளை நிறைவுகளாக மாற்றவே வந்த சக்தி. சூட்சமமாகச் செயல்பட்ட வண்ணம் உள்ள அந்த மகா சக்தியை நம்பி, அதனிடம் குறைகளைச் சொன்னால், பிரச்சனையை ஒப்படைத்தால் தானாக வழி கிடைக்கும். அதே சமயம் பிரச்சனை தீர் வேண்டும் என்ற தீவிரம் நமக்கு வேண்டும். அந்த மகாசக்தி மீது சலனமற்ற நம்பிக்கை வேண்டும். பிரச்சனை உருவாக நம்மிடம் காரணம் இருந்தால் அதை உணர்ந்து அதை அந்த இறை சக்தியிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். தீராத பிரச்சனையும் தீர்ந்துவிடும்’ என்றாள். அதற்குள் அந்தப் பெண்மணி இறங்கும் நிறுத்தம் வந்தவுடன் இதைச் சொல்லவே வந்தவள் போல் புன்னகையுடன் விடை பெற்றாள்.

அட்டா! அவள் பெயர் முகவரி எதுவும் கேட்காது போனோமே என்று தோன்றியது. இருப்பினும் அவள் சொன்ன மகா சக்தியை நம்புவது என்று உறுதியுடனிருந்தாள். எனவே மகாசக்தியே, நான் என் மகளை உம்மிடம் சமர்ப்பிக்கிறேன். அவள் பிரச்சனையை நீர் தீர்த்தருள வேண்டும். ஏரிச்சல் படாதே என்று நான் கூறினால் அவள் கேட்க மாட்டாள். ஒரே மகள் செல்ல மகள் என்று பாசங்காரணமாய் அவளை நான் கண்டித்ததில்லை. அப்படியே கண்டிக்க நேர்ந்தாலும் எதிர்த்துப் பேசவாள், அழுவாள், என் மனம் கரைந்துவிடும். நான் சற்று

மனோதிடத்துடன் அவளை நடத்தியிருந்தால் அவள் பொறுமையைக் கற்றிருப்பாள். என் தவற்றையும் நான் உணர்கிறேன். அந்தத் தவற்றையும் உம்மிடமே சரண் செய்கிறேன். நீங்கள்தாம் என் மகனுக்கு நல்லது சொல்ல வேண்டும் என்றெல்லாம் பிரார்த்தித்த வண்ணமிருந்தாள். நம்பகமானவரிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்த நிம்மதி கிடைத்தது. நினைவு வரும் போதெல்லாம் மகாசக்தியே என்று மனதார நினைத்துக் கொள்வாள்.

விமலா தன் மாமியார் வீட்டில் எப்படி இருக்கிறாள் என்று பார்ப்போம்.

‘விமலா! நான் அம்புஜத்தைப் (நான்கு வீடுகள் தள்ளியிருக்கும் மாமியாரின் சிநேகிதியை) பார்த்துவிட்டு வருகிறேன். வீட்டைப் பார்த்துக் கொள் சீக்கிரம் சமைத்துவிடு. சதா (சதாசிவம் என்ற அவள் மகள் இவள் கணவன்) வந்தால் சாப்பாடு போட்டுவிடு. எனக்காக அவனைக் காக்க வைக்காதே’ என்று வழக்கமான வசனங்களைக் கூறினாள்.

‘ஆகட்டும் அத்தை அதுதான் காலையிலேயே ஒரு தரம் சொல்லி விட்டார்களே’ என்றாள் ஏரிச்சலை அடக்கிக்கொண்டு.

‘என் இன்னொரு முறை சொன்னால் ஆகாதா?’ என்றார் மாமியார் வேகமாக.

இவனும் பதிலுக்கு, “சொல்லுங்கள் சொல்லுங்கள் திருப்பித் திருப்பி சொன்னதையே எத்தனை முறை சொல்லீர்கள்?” என்றாள் ஏரிச்சலுடன்.

‘பதிலுக்குப் பதில் வாயாடாதே என்று எத்தனை தரம் சொன்னாலும் அடங்க மாட்டாயா?’ என்று மாமியார் கோபமாய்க் கூறிக் கொண்டே போனார்.

விமலா முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டாள் கதவைத் தாளிடப் போன்போது வெளியே கேட்டில் ஒரு பெண்மணி இவளை நோக்கி வந்தாள்.

ஆத்ம சமர்ப்பணத்தின் முதற்படி.

முன்பின் பார்த்தறியாத முகமாயிருந்தது. யாராக இருக்கும் என்று யூகிக்க முடியவில்லை. முகமெல்லாம் பூஞ்சிரிப்பாய் பார்த்தவரை ஒரு கணம் தன்னுள் கிருக்குத்துக் கொள்ளும் கண்கள் உடையவளாய் இருந்தாள்.

'பாப்பா! ஒன்னெனப் பாக்கத்தான் வந்தேன். கதவைச் சாத்தாதே' என்றாள்.

பாப்பாவா? இவள் அம்மா மட்டும் இவளைப் பாப்பா என்றழைப்பாள். இவள் யாரோ! இவளை இதற்கு முன் பார்த்ததுமில்லை. இவனோடு நமக்கென்ன பேச்சு என்றெண்ணி 'போம்மா. எனக்கு உள்ளே நிறைய வேலையிருக்கு. என் மாமியார் பார்த்தால் கோபப்படுவாங்க' என்று கூறிய வண்ணம் கதவை மூடப் போனாள்.

'இரு இரு பாப்பா! கதவை மூடாதே. உன் மாமியாரைச் சமாளிக்கிற வழியைச் சொல்லத்தானே வந்தேன்' என்றாள் அந்தப் பெண்மணி.

'நீங்க எதுவும் சொல்ல வேணாம். போயிடுங்க. எனக்கு நிறைய வேலையிருக்கு. போயிடுங்க மாமியார் வந்தா சண்டையாயிடும்' என்றாள்.

'உங்க அம்மாதான் பாப்பா உங்ககிட்ட சொல்லச்சொல்லி என்னை அனுப்பி வெச்சது'.

'எங்க அம்மாவா? (சந்தேகத்துடன்) அவங்க எங்க வச்சு உங்களப் பாத்தாங்க?'.

'கோவில்லதாம்மா. நெதம் நெதம் வந்து ஒங் கஷ்டத்தைச் சொல்லி வருத்தப்படுவாங்க. இன்னக்கி நானே கொம்பி வந்திட்டேன்'.

'எங்க அம்மா ஒங்ககிட்ட என்ன சொன்னாங்க?' என்று பதற்றத்துடனும் சந்தேகத்துடனும் கேட்டாள்.

ஆத்ம சமர்ப்பணம் ஆன்மிக வளர்ச்சி.

'உங்க வீட்டை சண்டையில்லாம இருக்க, நீயும் ஓம் மாமியாரும் சந்தோஷமாயிருக்க வழி கேட்டாங்க அதைச் சொல்லத்தான் வந்தேன்'.

இவளுக்கும், இவள் மாமியாருக்கும் சதா சண்டை என்பது ஊருக்கே தெரியும். எப்படியோ தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு வந்திருப்பாளோ, 'உங்களை எனக்குத் தெரியாது. எதுவும் சொல்ல வேணாம் போயிடுங்க'.

'தோ பாரு பாப்பா! ஓம் மாமியார், ஒங்ககிட்ட சமாதானமா நடந்துக்க நா சொல்ற வழியக் கேளு அதோட நீ சீக்கிரமா உண்டாகப் போற. அப்பப்பாரு என் வார்த்தை நெசங்கறது'.

இவள் மனம் சற்று நம்ப நினைக்கிறது. ஆனால் சமீபத்தில் சோதிடர் இவளுக்குக் குழந்தை பாக்யம் இல்லை என்று கூறினாரோ. அதனால்தானே மாமியார் ஏதாவது குதர்க்கமாய்ப் பேசுகிறார் இவள் ஏதோ சொல்லி என்னை ஏமாற்றி ஏதாவது எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுவாளோ.

'என்னை சந்தேகப்படாத பாப்பா. நா சொல்றது அருள்வாக்கு, அப்பிடியே பலிச்சிடும். நீ உண்டாகத்தான் போற. அதுக்கு மொதல்ல ஒங்குணம் மாறனும்'.

'அதுதான் உனக்கு நல்லது. நீ எரிச்சல் படற குணம்தான் ஒனக்கு நல்லது நடக்கறத தடுக்குது. நீ மாற நா ஒரு வழி சொல்லுறேன். எம் பேச்சை நம்பு, ஓம் மாமியார் குணம் மாறி ஒன்னை கொண்டாடுவாங்க'.

'உண்டாகப் போற' என்ற சொல் தேனாய் இனித்தது. அத்துடன் வந்தவள் சோறு, துணி எதுவும் கேட்கவில்லை ஊர் பேர் சொல்லிக் கொண்டு உள்ளே வரவும் இல்லை. இவள் யார்? பிச்சைக்காரி போலும் இல்லை. பெரிய மனித தோரணையும் இல்லை. இவளை உள்ளே வா என்பதா போய்விடு என்பதா ஒரே குழப்பம்.

தொடர்பு குறைந்தால் சிக்கல் எழும்.

‘என்னென சந்தேகப்படாத பாப்பா. உன் அம்மா போல என்ன நெனச்சிக்க. எம் பேச்சைக் கேளு. உம் மாமியார் உங்கிட்ட எப்படி நடந்துகிட்டாலும் மனசல எரிச்சல்படாம் சந்தோஷமா அவங்க சொல்றத் கேட்டுக்க. அவுங்க மன நிலைய நெனச்சப்பாரு. வயசானவங்க வாரிசுக்கு ஆசைப்படுவாங்க. கிடைக்காதுன்னா சின்னக் குழந்தைங்க மாதிரி கோபப்படுவாங்க அவ்வளவுதான் அவங்க மனசல ஒண்ணும் இருக்காது. அவங்க நல்லவங்கதான். ஏதோ ஆசையில் கோபப்படறாங்கன்னு நெனச்ச ஒம் மனசை மாத்திக்கப்பாரு. சந்தோஷமா இரு. இறைவன் அருள்ளங்கறது எப்பவும் நம்மை சுத்திக்கிட்டேதான் இருக்கும். அது நமக்குள்ள வரத்தான் பாக்கும். ஆனா நாம கோபப்படறது, எரிச்சல்படறது எல்லாம் செஞ்சு அதை உள்ளவிடாம் தடுத்திடறோம். இந்த உண்மை நெறய பேருக்குத் தெரியாது. கோபப்படறதும் எரிச்சல்படறதும் நம்ம மரியாதைய காத்துக்கற வழின்னு நெனப்போம். இல்லேனா இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் வந்தா எப்படி எரிச்சல் படாம் இருக்க முடியும்னு நெனப்போம். எரிச்சலங்கறது நம்மகிட்ட உள்ள கெட்ட குணம். சாந்தங்கறதுதான் சாமி நமக்குக் கொடுத்தது. நம்ப அகந்தையால நாம அதை எரிச்சலா திரிச்சிட்டோம். எதிராளியைப் புரிஞ்சிக்காதப்ப நமக்கு எரிச்சல் வரும். புரிஞ்சா அவங்கமேல இரக்கம் வரும். இரக்கங்கறது கடவுளோட கருணைக்குச் சமம். அப்ப நமக்கு அவங்க மேல கோபத்துக்குப் பதிலா அன்பு வரும். அன்புதான் கடவுள் நமக்குக் கொடுத்த பெரிய ஆயுதம். அதால எல்லாக் கெட்டதையும் அழிக்க, இல்ல நல்லதா மாத்த முடியும். நீ ஒங்க மாமியாரை கோபமா நெனக்காம அம்மாவா நெனச்சப்பாரு எரிச்சலுக்குப் பதிலா அவங்க மேல இரக்கம் வரும்’.

விமலா தன்னையறியாமல் மந்திரத்தில் கட்டுண்டது போல் கேட்க ஆரம்பித்து விட்டாள். அவளுடன் பேசவும் தொடங்கி விட்டாள்.

நல்ல குணம் அடக்கம் தரும்.

‘நீங்க சொல்றதல எனக்கு நம்பிக்கையில்ல. சில பேர் ஜாதகம், சில பேர் ஜாதகத்தோட ஒத்துப் போகாதாம். அது போல என் ஜாதகம் என் மாமியார் ஜாதகத்தோட ஒத்துப் போகல்’.

‘சரி பாப்பா நீ கொஞ்சம் சிந்திச்சுப்பாரு. எனக்குத் தெரிஞ்ச வங்க வீட்டில் ஒரு தூண்டா விளக்கு வெச்சிருந்தாங்க அதோட அடி பாகத்தில் ஒரு திருகு இருக்கு அது சரியா திருகிப் பொருந்தல். அதனால் அதை வித்துடலாம்னு முடிவு செஞ்சாங்க. ஆனா ஒத்தர் மட்டும் அந்த விளக்கை வாங்கி ஏன் பொருந்தலன்னு பாத்து திருகுல ஒரு சிறிதளவு தேய்த்து பொருந்திவிட்டார். அது போலதான் வாழ்வில் நாம கொஞ்சம் நம்மெ தேய்ச்சிட்டா - தேய்க்கிறதுன்னு நான் சொல்றது விட்டுக் கொடுக்கறது, நிறைய பிரச்சனைக்குக் காரணம் நீயா, நானா போட்டிதான் - ஒருத்தர் நிலமைய புரிந்து கொண்டு விட்டுக் கொடுத்துவிட்டால் பிரச்சனை தீர்ந்திடும்’.

‘அதனால் எங்களுக்குள் ஒற்றுமை வேணா வரலாம். குழந்தை பிறக்காது என்ற ஜாதக விதி எப்படி மாறும்?’

‘கடவுள் மீது நம்பிக்கையில்லாதவர்கள்தான் ஜாதகத்தை நம்புவார்கள். இறையருள் எல்லாம் செய்யவல்லது. ஆனால் அதை வரவேற்கவும் ஏற்கவும் ஒரு பக்குவம் வேண்டும். நான் என்ற அகந்தை, அறியாமை நீங்கினா சக்தியில்லாத ‘நான்’ போய், அந்த இடத்தில் சர்வ சக்தியுள்ள இறையருள், ‘சக்தியம்’ உள்ளே வரமுடியும். அது வந்தால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை.

தன்னை மறந்து யாருடன் பேசுகிறோம் என்றறியாது இத்தனை நேரம் பேசிய விமலா தான் ஏன் யாருடனோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று ‘ஜயோ, நீங்க போயிடுங்க. எங்க மாமியார் வந்தா ரகஸையாயிடும். சமையல் வேற செய்யல்’ என்று கதவை மூடப் போனபோது

அடக்கம், சந்தோஷத்திற்குச் சிறப்புள்ள நிறைவைத் தரும்.

‘பாப்பா! நான் சொன்னது சத்யவாக்கு. இது ஒரு தெய்வமந்திரம். மனசார எரிச்சல் படற்ற விட்டிடு. நிச்சயம் நீ உண்டாகத்தான் போற. ஜோசியம் இறைவனுக்குக் கட்டுப்பட்டதுதான். நீ எரிச்சல் படற்ற விட முடியுமான்னு பாரு. அது பலிசுச பிறகு நீயே என்னெத் தேடுவே’ என்று கூறி விறுவிறு என்று திரும்பிப்பாராமல் சென்றுவிட்டாள்.

‘யாரிந்தப் பெண்மணி?’ திடீரென்று இவருக்குள் ஒரு கலக்கலை உண்டாக்கி விட்டுப் போய்விட்டாள். ஏதோ நினைவுடன் கதவைத் தாளிட்டுவிட்டு அவசர அவசரமாய் சமைக்கத் தொடங்கினாள்.

எதிர்பாராமல் மாமியார் சீக்கிரம் வந்து விட்டாள். பயம் ஒருபறும் கோபம் ஒருபறும் எரிச்சலைத் தவிர்க்க தெய்வம் பலப் பரிட்சை நடத்துகிறதா?

‘இன்னுமா சமையல் ஆகல? ’ என்று வழக்கமான அதிகார தோரணையில் கேட்டாள் மாமியார்.

‘இதோ ஆயிடும் அத்தை. நீங்க அந்தப் பக்கம் போனவுடன் யாரோ ஒரு பெண் வாசலில் வந்து அருள்வாக்கு, அதுஇதுன்னு போகவே இல்ல. வீட்டில் நீங்கனும் இல்லாமல் தனியாக உள்ளே வந்து சமைக்க பயமாயிருந்தது. இப்பதான் அந்தப் பெண் போனாள். உடனே கதவைச் சாத்திக் கொண்டு உள்ளே வந்தேன்’ என்றாள். இப்போது அவள் பேச்சில் அவளையாமல் எரிச்சலோ கோபமோ இல்லாத பணிவிருந்தது.

(தொடரும்-1)

ஏ சில

விரதங்களை விலக்கி, பண்புகளை ஏற்போம்.

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

“Dear Mary”

திருவருமாற்றம் கடினமானது என்று அபிப்பிராயம் அது உண்மை. ஆனால் மனிதன் பிரியப்பட்டால் வெகு சீக்கிரம் தன்னைத் தானே மாற்றிக் கொள்வான் என்பதும் உண்மை. மாறுவது அறிவு, அவசியம், நிர்ப்பந்தம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது. 1947 March-இல் பட்டேலும், நேருவும் மாறினார்கள். காந்தியின் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட மறுத்தார்கள். 1957-இல் ராஜாஜியும், அண்ணாதுரையும் மாறினர். ராஜாஜி, அண்ணாதுரை CM-ஆக வரவேண்டும் என்றார். அண்ணாதுரை பிராமணர் எதிர்ப்பைக் கைவிட்டார். FDR, Churchill மக்களை மாற்றியதை நான் அடிக்கடி எழுதுகிறேன். ஸ்டாலின், ஹிட்லருடன் ஒப்பந்தம் செய்திருந்தார். ஹிட்லர் 1941-இல் மாறியவுடன் ஸ்டாலின் மாறிவிட்டார். ஆதாயத்திற்காக மாறுபவர் அதிகம். லேடி அரபெல்லா தன் சொத்து முழுவதும் கடனுக்குப் போகிறது எனக் கண்ட பொழுது எப்படி இதை மீட்பது என அறியாமல் தன் 22 வயது மகனை 45 வயதுள்ள Miss Dunstable-ஐ மணக்கச் சொன்னார். மகன் Frank பணமில்லாத மேரியை மணக்க விரும்பினான். அதனால் மேரியையும், Dr. தார்னையும் வீட்டிற்கு வரக்கூடாது என உத்தரவிட்டாள். Miss Dunstable, Frank மனம் அறிந்து அவனைக் கேளி செய்து அனுப்பிவிட்டாள். அரபெல்லாவின் பெண் Augusta-வை Mr. Moffat என்ற

(தொடர்ச்சி பின்பக்க அட்டையில்)

(முன்பக்க அட்டையின் தொடர்ச்சி)

பணக்காரன் மணக்கச் சம்மதித்தான். ₹6000 சீதனம் கேட்டான். தகப்பனார் ₹6000 இல்லாததால் Roger-இடம் ₹10000 பவுன் கடன் வாங்கினார். Mr. Moffat நிச்சயத்தை ரத்து செய்தான். Roger தான் எழுதிய உயிலில் தனக்கும், தன் மகனுக்கும் பின் Mary-யே வாரிசு என எழுதியிருந்தான். Dr. தார்ன் டிரஸ்டி. அவருக்குக் கோர்ட், சட்டம் ஒத்து வராது. தொகை ₹300,000 பெரியது. எந்தத் தகராறும் வரக்கூடாது என்று 12 பெரிய வக்கீல்களைப் பெரிய செலவில் கலந்து Mary-யே வாரிசு என முடிவு செய்தார். Frank-ும் அவன் தகப்பனாரும் Dr. தார்னிடம் திருமண விஷயமாகவும், கடன் விஷயமாகவும் சந்தித்துப் பேச வந்தனர். Dr. தார்ன் Mary-யே வாரிசு என்றார். மகிழ்ந்து மனம் மலர்ந்தனர். Frank, Mary வீட்டில் சாப்பிடத் தங்கி விட்டான். தகப்பனார் இரவு நேரம் கழித்து வீட்டிற்கு வந்தவர், மனைவியைப் பார்த்து “அரபெல்லா, மேரியே ரோஜர் சொத்துக்கு வாரிசு” என்றார். அவர் மேலும் பேசுவதைக் கேட்க மனைவி அங்கில்லை. மயக்கமானார். 5 நிமிஷம் கழித்து “Dear Mary” என்று கூவிக்கொண்டு எழுந்தார். பரம எதிரியான டாக்டரும், மேரியும் பணம் வந்தவுடன் Dear Mary ஆனார்கள். அது திருவருமாற்றம். திருவருமாற்றம் கடினம். மனிதன் விரும்பினால், 5 நிமிஷத்தில் மனமும், ஜீவனும், ஆத்மாவும் திருவருமாறுவது மனித சுபாவம்.

~~★~~